

ZAHRANIČNÍ POLITIKA ČESKÉ REPUBLIKY

dokumenty

03/2006

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY

**ROZHOVOR PREZIDENTA REPUBLIKY VÁCLAVA KLAUSE PRO ČESKÝ
ROZHLAS RADIOŽURNÁL – OTÁZKA DNE
(1.3.2006)**

**Rozhovor prezidenta republiky Václava Klause pro Český rozhlas Radiožurnál
– Otázka dne**

Jak jste naladěni na Vladimira Putina, který dnes přijíždí?

Je třeba říci, že je to mimořádně významná návštěva. Jsem rád, že prezident Putin přijal mé pozvání. Rusko je významná země světového společenství, ale třináct let u nás ruský prezident nebyl. Bylo to naposledy v roce 1993, ale prezident tady byl pouze několik hodin, takže toto je taková první normální návštěva ruského prezidenta za dlouhou dobu. Je o čem mluvit.

Kde je podle Vás ten největší význam? Obchodně, politicky, ekonomicky?

Všechno tohleto samozřejmě patří dohromady. Je důležité říci, že jsou naše vzájemné vztahy více a více normální. Že jsou méně a méně zatíženy minulostí, která tady sice je a je nezapomenutelná a bylo by tragickým omylem na ní zapomenout, ale nemá nám zavazovat oči před dneškem. Máme zájem, aby se naše vztahy rozšiřovaly ve všech těch oblastech, o kterých mluvíte.

Vy jste při jednom z Vašich předchozích setkání s Vladimírem Putinem, během oslav třístého výročí založení Petrohradu, prohlásil, že po letech, kdy kontakty obou zemí ochladly by mělo znovu nastat jejich oživení. Jsme ve fázi ožívování nebo už jsou normální, jak jste o tom před chvílí mluvil?

Ta normalita je jednou věcí, ale ta s kvantitou nemá bezprostřední souvislost. Když mluvíme o ožívování, tak to chce data a my můžeme říci, že vztahy, zejména ve sféře hospodářské, rostou výrazně. Když se podíváme na počty vzájemně vydávaných víz, zrovna tak rostou vztahy turistické.

A pak je tu třeba vzájemná obchodní bilance, která je velmi nevýhodná nebo hodně nevýhodná v náš neprospěch. Bude to téma, které jako ekonom nadnesete a budete třeba něco i požadovat? Jakousi garanci od Vladimira Putina?

Možná, že bych jako nekvalifikovaný prezident něco takového říci mohl, ale jako snad kvalifikovaný ekonom bych něco takového říci nemohl. Obchodní bilance a její vyrovnanost není problémem. Není žádným účelem mít vyrovnanou obchodní bilanci s každou zemí světa zvlášť, to není napsáno v žádné ekonomické učebnici a kdyby to tam náhodou napsáno bylo, tak je to učebnice špatná. Nám jde samozřejmě o celek naší obchodní bilance a ještě více platební bilance. Takže nejde o to, abychom neměli s Polskem nebo s Rakouskem a s celou Evropskou unií bilanci plusovou a s Ruskem minusovou. To samo o sobě není žádnou tragédií.

Současné kontrakty na dodávky zemního plynu a ropy do Česka z Ruska vyprší v roce 2013. Předseda vlády Jiří Paroubek se včera nechal slyšet, že teď

je ten nejlepší čas jednat o prodloužení těch kontraktů. Souhlasíte, naznačíte to v jednáních s Vladimírem Putinem?

To je samozřejmě jedním z významných témat, na které jsme všichni připraveni. Dlouhodobost dodávek ropy a plynu je předmětem našich jednání. Budeme o tom mluvit, je to v našem zájmu. Ale řekl bych, že Rusko zcela logicky využívá své dominantní pozice na trhu, i když to někdy vypadá trochu strašidelně, ale dlouhodobě jsem přesvědčen, že je v jeho zájmu mít odběratele a proto věřím, že dohoda dosažena bude. Ne dneska, ne zítra, při této dvoudenní návštěvě prezidenta Putina. Ale myslím, že se k ní připravíme.

Přijde při Vašem jednání i řeč na některá, řekněme kontroverznější, témata? Čečensko, Írán a další problematická místa na světě?

Budeme spolu mluvit řadu hodin. Prezident Putin přijíždí odpoledne rovnou na Pražský hrad, budeme spolu jednat do večera, pak krátká přestávka a pak velká oficiální státní večeře na Pražském hradě. Zítra budeme pokračovat a on bude pokračovat v jednáních s dalšími ústavními činiteli, s předsedou senátu, sněmovny a vlády, takže myslím, že se všechna tato témata se do hry dostanou.

Připravujete pouze tento politický program nebo bude i nějaký společenský rozměr té návštěvy? Chcete něco Vladimíru Putinovi ukázat v Praze nebo kdekoliv v České republice?

Ta návštěva je relativně krátká a já sám znám krátkost takovýchto návštěv v různých zemích světa. Návštěvou je samo o sobě už ono přijetí na Pražský hrad. Už jednání v jednom patře a jedněch místnostech a potom slavnostní večeře zase v úplně jiných. Zítra dopoledne s prezidentem Putinem jdeme také na Olšanské hřbitovy položit květiny na hroby vojáků, kteří tady ztratili životy v rámci osvobozování po druhé světové válce. Nějaká specifická prohlídka, cesta po Praze, procházka po Karlově mostě nebo něco takového, to tady tentokrát nebude.

Radiožurnál, 1. 3. 2006

**PROJEV PREZIDENTA REPUBLIKY VÁCLAVA KLAUSE NA STÁTNÍ VEČEŘI S
PREZIDENTEM RUSKÉ FEDERACE VLADIMIREM V. PUTINEM
(1.3.2006)**

Vážený pane prezidente, vážené dámy a pánové,

dovolte mi, abych Vás – ještě jednou – co nejsrdečněji přivítal v České republice a na Pražském hradě. Poslední návštěva ruského prezidenta v naší zemi se uskutečnila již před 13 lety, což už je dost dlouhá doba. Vaši návštěvu, vážený pane prezidente, považuji za potvrzení dobrých partnerských a přátelských vztahů mezi našimi zeměmi a za potřebný impuls k jejich dalšímu rozvoji.

Obě naše země se poměrně dobře znají a jejich vzájemné vztahy mají tisíciletou historii. Nechci se pokoušet o její rekapitulaci, ale jednu věc připomenout chci. Nikdy nezapomeneme na statisíce Vašich vojáků, kteří položili své životy při osvobozování Evropy a naší země od německé okupace.

V průběhu dvacátého století se však obě naše země (a lidé v nich) staly obětí komunistické totality. Ta – vedle nespočetných ztrát lidských životů – přinesla i diskreditaci tradičního přátelství mezi našimi zeměmi. Vyvrcholením toho byla okupace naší země v srpnu 1968, která na dlouhá léta velmi negativně poznamenala postoje velké části české veřejnosti k Vaší zemi. Na druhé straně jsme – nebo alespoň někteří z nás – i tehdy věděli, že původcem těchto činů byl komunistický režim a jeho vládcí a nikoliv ruský národ, který v éře komunismu trpěl nejvíce ze všech.

S upřímnou radostí jsme uvítali pád komunismu a na něj navazující budování demokracie, svobodné společnosti a tržní ekonomiky ve Vaší zemi. Váš politický vývoj, ekonomickou konsolidaci a rychlý hospodářský růst pozorně sledujeme. Chápeme problémy, které před Vámi na této cestě stály a stojí, netroufáme si Vám dávat rady, ale trůfám si říci, že – přes všechny otřesy i obtíže – prochází Rusko touto složitou etapou úspěšně. Právě to patří k málo doceňovaným úspěchům celosvětového vývoje posledního jednoho a půl desetiletí.

Vážený pane prezidente, jsem přesvědčen, že existují předpoklady pro naše vzájemné budoucí vztahy. Máme zájem o další rozvoj kontaktů zejména v hospodářské oblasti. Je na co navazovat. Statistiky zahraničního obchodu přinášejí dobré výsledky. Na pořad dne se dostávají i přímé investice. Řada velkých projektů je u nás realizována ruským kapitálem a i české firmy začaly úspěšně investovat v Rusku.

Vaše země je dlouhodobě naším nejvýznamnějším dodavatelem ropy a plynu a máme zájem na tom, aby dosavadní stabilní a spolehlivé vztahy v této oblasti existovaly i v budoucnu. Věřím, že se nám podaří dát tomuto partnerství dlouhodobý smluvní rámec.

Vážený pane prezidente, jako členská země Evropské unie si přejeme dobré vztahy mezi EU a Ruskem. Oceňujeme úlohu, kterou Ruská federace hraje na mezinárodní scéně. Oceňujeme Váš podíl na řešení nejzávažnějších problémů současnosti, jakým je boj s mezinárodním terorismem. Oceňujeme i Vaše hledání cest ke snížení napětí na Blízkém a Středním Východě.

Jsem přesvědčen, vážený pane prezidente, že Vaše návštěva dá všem existujícím pozitivním trendům další impuls. Je naším společným zájmem, aby se česko-ruské přátelství a partnerství dále rozvíjelo. Přejeme Vám i sobě, aby bylo Rusko stabilní, prosperující a demokratickou zemí.

Dovolte mi, abych pozvedl číši a připil na česko-ruské přátelství, na úspěchy Vaší země a štěstí jejích občanů, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

Václav Klaus, Španělský sál, Pražský hrad, 1. března 2006

**ČESKÁ VERZE PROJEVU PREZIDENTA REPUBLIKY VÁCLAVA KLAUSE PŘI
UDĚLENÍ ČESTNÉ PROFESURY NA UNIVERZITĚ V TRENTU
(10.3.2006)**

Vážený pane rektore, vážení páni děkani, profesoři, dámy a pánové, studenti

chtěl bych Vám poděkovat za toto velké ocenění, které od Vás dostávám, ale nejdříve bych chtěl říci něco jiného. Rozhodl jsem se tuto svou lectio magistralis přednést v italštině. Je to ode mne velmi odvážný krok. Do dnešního dne jsem ještě nikdy italsky veřejně nemluvil. Mohu jen doufat, že nedokonalosti mé italštiny omluvíte.

Měl bych vysvětlit, kde jsem se s italštinou prvně setkal. Před čtyřiceti lety jsem strávil pět měsíců v Neapoli, kde jsem studoval na ISVE, na Institutu pro studium ekonomického rozvoje, bohužel nikoli v italštině, ale v angličtině. Tento institut organizoval postgraduální studia pro cizince, pro mladé cizince, kteří potenciálně v budoucnu mohou získat ve svých vlastních zemích významné pozice a díky pobytu a studiu v Itálii mohou k této zemi získat velmi přátelské vztahy. Nesleduji profesionální život svých 36 spolužáků z 25 zemí světa, ale jsem přesvědčen o tom, že jsem byl pro italský stát a pro jeho daňové poplatníky dobrou investicí.

Bohužel jsem se italsky dobře nenaučil, ale přesto jsem přesvědčen, že je správné, abych v Trentu mluvil italsky. Moje dnešní přednáška nemá českou verzi a byla psána přímo v italštině. Doufám, že bude pro Vás srozumitelná. Jinak bych musel začít mluvit anglicky, německy, rusky nebo eventuálně česky.

Náhodou jsem do Trenta nepřijel z Prahy, ale z Lucemburska, kde jsem měl oficiální státní návštěvu. Víím, že mezi Čechami, Lucemburskem a Trentinem existuje zajímavý vztah. V roce 1339 český král Jan Lucemburský věnoval biskupovi z Trenta Svatováclavského orla. Tento orel se potom stal symbolem Vaší provincie. Bylo pro mne velkou radostí od předsedy vlády Vaší provincie pana Lorenzo Dellaie kopii tohoto orla dostat.

Chtěl bych ještě říci, že to ocenění, které od Vás dnes dostávám, není první, které jsem ve svém životě dostal. Když jsem si připravoval toto své vystoupení, ke svému velkému překvapení jsem zjistil, že jsem různé ceny tohoto typu dostal již v 19 zemích světa, ve všech kontinentech s výjimkou Afriky. Ale titul čestného profesora, který jste mi udělili, je první, který jsem dostal v Itálii. Chtěl bych ještě jednou zopakovat můj velký dík. Toto ocenění nepřijímám pouze jako ocenění mé vlastní, ale také jako ocenění mé země, která má tradičně velmi dobré vztahy s Itálií. Občané naší země považují Itálii za zemi blízkou a přátelskou. Bylo tomu tak vždycky, ale novou kvalitu do těchto vztahů přineslo naše členství v Evropské unii.

Tím se dostávám k samotnému tématu mého vystoupení. Jeho magnificence pan rektor mi navrhl, abych ve svém vystoupení představil svou vizi Evropy, svou analýzu její současnosti, svou představu její budoucnosti. Přesně to je hlavním tématem mého dnešního života.

Začnu jedním, na první pohled a pro leckoho téměř nedůležitým rozlišením mezi slovy Evropa a Evropská unie. Pro mne je to však rozlišení zásadní. Nemá se mluvit o jednom a myslet na druhé. Nemám ambice mluvit o Evropě, kritizovat Evropu, budovat Evropu, rozšiřovat Evropu. Evropa je útvar geografický (a i o tom se mohou vést spory) evolučně vzniklý a stále se přeměňující kulturně-civilizační celek (o jehož přesném vymezení také budeme vést nekonečné spory). Evropa je něco, co existuje nezávisle na našich, v čase se měnících ambicích se uvnitř něho spojovat, rozdělovat, přátelit nebo nepřátelit. Na tento celek si nikdo z nás nesmí dělat nárok, nikdo si ho nesmí přivlastňovat, nikdo od něho „nemá klíče“.

Něco jiného je Evropská unie jako – v jisté chvíli a jako politický projekt vzniklé – seskupení zemí, které i přes své všechny historické, náboženské, kulturní, politické, ale i ekonomické rozdíly chtějí některé věci dělat společně. Tento projekt, jeho ambice, jeho úspěchy i neúspěchy, jeho náklady i výnosy naopak hodnotit musíme. A já to také často dělám.

My všichni, teď mohou říci my všichni v Evropě, jsme byli – někdy i přímými – svědky různých integračních i desintegračních procesů. I tuto půvabnou oblast Evropy zasáhly procesy italské unifikace před jedním a půl stoletím, desintegrace Rakouska-Uherska po I. světové válce, důsledky poválečného uspořádání v Evropě, nemluvě o vzniku EHS (poté ES a EU). Všichni máme svou historickou paměť a proto jsme všichni na leccos citliví. Někdy dokonce až přecitlivělí.

Mojí hlavní historickou zkušeností je staletí úsilí naší země o ubránění se germanizačním tlakům, úsilí o zbavení se podřízenosti vídeňskému centralismu, existujícímu v rámci rakousko-uherské monarchie a úsilí o osvobození se z nadvlády sovětského impéria a jím organizovaného integračního uskupení politického, ekonomického i vojenského typu. Právě toto vytváří moji osobní míru citlivosti na různé integrační a unifikační, internacionální i supranacionální projekty.

Navíc si nemyslím, že měl pravdu Fukuyama, když říkal, že historie skončila a – řeknu-li to trochu nadsazeně – že už se blíží „brave new world“, který nám tak přesně popsal ve své slavné antiutopii Aldoux Huxley, v níž sice budou „rosy hours“, ale nikoli svoboda demokracie. Historie (a politika, a lidské zájmy) neskončila a proto nenastává idylický stav nepolitického, technokratického, sociálně konstruktivistického celosvětového unifikačního procesu. To musí být jedním z klíčových východisek našeho uvažování.

Stejně tak si nemyslím, že má evropský integrační proces předurčovat Huntingtonova vize „konfliktu civilizací“ a že má dnešní údajný konflikt islámu a západu tlačit Evropu k jinak velmi pochybné a skutečnou demokracii a svobodu vylučující unifikaci a s ní spojenou homogenizaci, harmonizaci, standardizaci s cílem být schopni silným hlasem promlouvat do tohoto konfliktu. I tento motiv směřování k „ever-closer Europe“ by měl být odmítnut jako zcela nepatřičný.

Obhajoba evropského supranacionalismu by neměla být založena ani na konceptu „big is beautiful“, na snaze bojovat s hegemonií USA, na antiamerikanismu, na vyrovnávání se s chybnou Rumsfeldovou myšlenkou „staré a nové Evropy“. Ani toto

by nás nemělo falešně „sjednocovat“ a už vůbec by to nemělo být argumentem pro konkrétní unifikační procesy v institucionální sféře.

Opakuji znovu, argumentem proti intergovernmentalismu (ve prospěch supranacionalismu) a proti klasické liberální demokracii (ve prospěch postdemokracie) nesmí být

- Fukuyama,

- Huntington,

- Rumsfeld,

ale ani představy o znovu sjednocení jakési, v mystickém dávnověku jednotné Evropy, ani delorsovské sny o evropské duši, ale ani ambice dnešních evropských eurokratů (evropských politiků, byrokratů a „public intellectuals“) vymanit se ze standardních demokratických mechanismů a v kunderovském světě „nesnesitelné lehkosti bytí“ vládnou nad Evropou a hlavně nad námi všemi, kteří jejich ambice nemáme a kteří jsme ve všech těchto věcech daleko pokornější.

Uvažujme pragmaticky a racionálně. Na akademické půdě mohu použít termíny „externality“, „spillover effects“ a „veřejné statky“. Tyto efekty lidských interakcí nepochybně existují a mají mít svůj odraz v evropských institucích a legislativě. Říkám-li, že existují, neznamená to, že dominují. To, že dominují, je tezí evropeistů a evropeismu. To, že existují, je tezí mou a dalších, racionálně uvažujících Evropanů.

Spor je tedy o jejich rozsah a o způsoby rozhodování o nich. Jejich rozsah je určitě menší než evropeisté tvrdí a je i menší, než co bylo v minulých letech a desetiletích přesunuto do evropské legislativy, do *acquis communautaire*. Unifikace rozhodování na úrovni EU proto došla dále než bylo třeba a než je racionální. Homogenizuje se, harmonizuje se a standardizuje se více než je rozumné a než je ekonomicky výhodné. Navíc zvítězila představa, že je supranacionální, tudíž většinové rozhodování lepší než rozhodování intergovernmentální, založené na jednomyslné dohodě všech. Myslím, že tím Evropa ztrácí, nikoli získává.

Proto doporučuji redefinici konceptu Evropské unie. Proto si myslím, že je třeba vrátit se k původnímu intergovernmentálnímu konceptu evropské integrace. Proto si myslím, že byl správný původní koncept integrace jako důsledného odstraňování všech druhů bariér, jako důsledná liberalizace a otevírání všech trhů (nejen v ekonomickém slova smyslu). Proto si myslím, že je třeba minimalizovat politické zásahy do lidských aktivit a když už mají být, ať jsou v dosahu voličů (tedy na úrovni obcí, regionů a států) a nikoli mimo dosah voličů (na úrovni EU).

Evropská unie potřebuje změnu, potřebuje transformaci. Potřebuje návrat k liberalizačnímu modelu evropské integrace a odmítnutí harmonizačního (či homogenizačního) modelu, který dnes tvoří základ evropského uvažování. Potřebuje opustit slogan „méně národního státu, více internacionalismu“, protože stát je nezastupitelným garantem demokracie (na rozdíl od říší, impérií a svazů). Potřebuje

vyvést z defenzivy evropskou mlčící většinu, která má často jiné – daleko přízemnější – zájmy a starosti a která podceňuje, že právě v této chvíli dochází v Evropě k revolučnímu zvratu normálního chodu věcí.

Vytvořme „organizaci evropských států“ (OES) – viz mé loňské texty v Lidových novinách, ve Financial Times a v Neue Zürcher Zeitung – a začněme se seriózně zabývat detaily nezbytného transformačního procesu.

Vím, že některé věci, které jsem říkal, nejsou obvyklé a že nejsou „politicky korektní“ a proto se omlouvám těm, kterých se některá moje slova dotkla. Tím se vracím k počátku mého vystoupení. Řekl jsem „že máme historickou paměť a že jsme proto citliví...někdy dokonce přecitlivělí“. Moje citlivost, moje životní zkušenost, moje studium ekonomie a dalších společenských věd, čemuž jsem věnoval celý svůj život, mne nutí říkat právě toto.

Chtěl bych ještě jednou poděkovat za čestný profesorský titul, který jsem od Vás dnes dostal, za možnost prezentovat své myšlenky a své vize na Vaší univerzitě, z Vaší pozornost a za Vaši laskavost, se kterou jste „přežili“ moji italštinu. Ještě jednou Vám děkuji.

Václav Klaus, [Universita degli Studi di Trento](#), Trento, Itálie, 10. března 2006

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

**VYSTOUPENÍ PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA NA
PODNIKATELSKÉM FORU V ARGENTINĚ V BUENOS AIRES
(6.3.2006)**

Vážený pane státní tajemníku, vážení pánové velvyslanci, dámy a pánové,

dovolte mi, abych vám vyjádřil poděkování za velmi přátelské přijetí, kterého se mně a mé delegaci u vás dostává. Chtěl bych zdůraznit mimořádný význam, který mé návštěvě v Argentině přikládám, byť je tak krátká. Jsem osobně velmi potěšen, že se dnes setkáváme při příležitosti tohoto podnikatelského semináře, jehož cílem je přispět k posílení obchodních vztahů mezi našimi zeměmi.

Přátelství a dobrá spolupráce mezi Českou republikou a Argentinou mají hluboké kořeny. Argentina je v českých obchodních kruzích považována za spolehlivého a perspektivního obchodního partnera. Hospodářské a obchodní styky mohou do budoucna navazovat na úspěšnou dlouholetou tradici.

Diplomatické styky byly navázány již před více než 80-ti lety. Ještě dříve – už v roce 1907 - jsme dodali do Argentiny první zařízení na těžbu ropy v Comodoro Rivadavia. V minulosti si Československo získalo v Argentině jméno kvalitou svých produktů, a značky jako Škoda, Zetor, Jawa nebo kuličková ložiska ZKL, zde dodnes představují vysokou záruku kvality. V době, kdy obchod na velké vzdálenosti nebyl tak běžný, jako je tomu dnes, dosáhla československo-argentinská obchodní výměna pozoruhodné úrovně.

Česká republika je dnes politicky a ekonomicky stabilní vyspělou evropskou zemí s bohatou kulturní a průmyslovou tradicí, moderní infrastrukturou, lákající každoročně miliardové zahraniční investice, kvalifikovanou pracovní silou, a vysoce konkurenceschopnou a různorodou exportní nabídkou. V roce 2005 se Česká republika zařadila mezi nejrychleji se rozvíjející členské země Evropské unie s růstem HDP kolem 5 %.

Vstup do Evropské unie byl důležitým mezníkem z hlediska rozvoje země. Členství v Evropské unii otevřelo České republice nejen nové hospodářské a investiční příležitosti, ale současně i dalo odpovědnost za utváření společné obchodní politiky ve vztahu ke třetím státům.

Latinská Amerika, a zvláště Argentina, hraje v rámci vnějších vztahů EU velmi významnou roli. Připravuje se nová komunikační strategie, posilující spolupráci mezi EU a Latinskou Amerikou, hodně očekáváme pro dynamizaci vztahů rovněž od květnového summitu mezi EU a Latinskou Amerikou a Karibskou oblastí ve Vídni.

Věříme, že tato vrcholná schůzka znovu oživí jednání o Asociační dohodě mezi EU a Mercosurem, jehož je Argentina velmi důležitým členským státem. Naším cílem je, aby tento nový dokument spatřil co nejdříve světlo světa, a stejně jako v případě Asociačních dohod EU s Mexikem či Chile, vytvořil co nejpříznivější podmínky pro další rozvoj obchodní výměny a prohloubení vzájemně výhodné spolupráce.

Dále bude záležet už jen na vás podnikatelích – v ČR i v Argentině – jak tuto novou příležitost využijete. Mou delegaci zde doprovází skupina zástupců předních

českých výrobních firem a obchodních společností, jež velmi pozorně sledují velmi rychlý a úspěšný rozvoj, který Argentina zaznamenává v posledních letech. Věřím, že vaše vzájemná jednání budou úspěšná, a že přispějí k rozšíření našich ekonomických vztahů.

Výsledky české ekonomiky, a zejména zahraničního obchodu, v poslední době naznačují, že máme našim partnerům co nabídnout. Jako malý stát, v současnosti s deseti miliony obyvatel, a bez silné surovinové základny, jsme vždy byli a budeme zaměřeni na obchod, hlavně na vývozy produktů zpracovatelského průmyslu.

V roce 2005 dosáhla vzájemná obchodní výměna mezi ČR a Argentinou téměř 87 milionů USD, přičemž český vývoz činil 31 mil. USD a dovoz 56 mil. USD. Hlavními českými exportními produkty na argentinském trhu byly elektrické motory a generátory, ložiska, uhlík, ruční nářadí, části a součásti parních turbín a klimatizační zařízení. V dovozu z Argentiny do ČR naopak převládaly části a součásti traktorů a motorových vozidel, rybí maso, citrusové plody, vlna, arašidy, víno a hrozny.

Struktura českého vývozu do Argentiny je velmi různorodá, a nabízí mnoho výrobků s vysokou přidanou hodnotou. Dlouho však již nebyla realizována žádná dodávka investičního celku, především do oblasti energetiky, která zaujímala v minulosti tradičně významné místo v našich vývozech. Připravovaná realizace projektu tepelné elektrárny Río Turbio v jihoargentinské provincii Santa Cruz českou společností Škodaexport Praha by mohla napomoci navrátit na váš vyspělý trh tuto tradiční položku českého vývozu a stát se referencí i pro další latinskoamerické trhy.

Chci využít tohoto prestižního fóra a informovat vás, že dnes odpoledne podepíši, společně s ministrem zahraničních věcí Argentiny panem Taianou, novou mezivládní Dohodu o hospodářské a průmyslové spolupráci mezi Českou republikou a Argentinou. Tento dokument otevře lepší možnosti dalšího rozvoje a prohlubování vzájemných vztahů mezi našimi státy. Nabízí velký prostor mj. v oblasti rozšíření vzájemné obchodní výměny, dále prohloubení vědeckotechnické a průmyslové kooperace, přímých komerčních či výrobních vztahů mezi podniky obou našich zemí. A v neposlední řadě rovněž k posílení investiční aktivity v obou směrech.

Současně bude podepsána rovněž Dohoda o vědeckotechnické spolupráci, která je důkazem toho, jak velký prostor existuje pro vzájemně výhodnou kooperaci v této oblasti. Velmi si ceníme pomoci Argentiny při dokončování výstavby české vědecké stanice v Antarktidě. Vysoce je hodnocena v ČR rovněž spolupráce v rámci projektu Pierre Augér, který je zaměřen na sledování kosmického záření, či budování observatoře v Malargue v provincii Mendoza, kam ČR dodala speciální soustavu zrcadel.

Není to však jen obchod, co spojuje naše dva národy. Nelze zapomínat ani na cestovní ruch, kulturu, školství či sport. V Česku je často synonymem Argentiny například slovo tango, či dobrý hovězí biftek, nebo třeba kopaná. Kdo by neznal Maradonu a mnohé další fotbalové hvězdy, které hrály či hrají nejlepší světové soutěže. Milióny obyvatel ČR i Argentiny budou jistě již za několik měsíců společně sledovat mistrovství světa ve fotbale, které se uskuteční v Německu, a český i argentinský tým budou patřit k favoritům soutěže.

Pro ČR je rovněž velmi důležitá skutečnost, že Argentina se v minulosti stala domovem pro tisíce Čechů, kteří emigrovali ze své původní vlasti za lepší budoucnost. My si velmi vážíme jejich práce ve prospěch rozvoje česko-argentinských vztahů a budování dobrého jména České republiky v zahraničí. Jedna z našich krajanek - Mayenko Hlousek – dokonce obdržela v minulém roce cenu Gratias Agit za propagaci české kultury ve světě.

Na závěr mi dovolu, vážené dámy a pánové, vyjádřit přesvědčení, že tato moje návštěva bude znamenat další významný impuls pro rozvoj našich vztahů, a že naváže na nejlepší tradice česko-argentinského přátelství a partnerství ve všech oblastech. Děkuji za pozornost.

Úřad vlády

**TISKOVÝ BRIEFING PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA PO NÁVRATU
Z BRAZÍLIE A ARGENTINY V ÚTERÝ 7. 3. 2006:
(7.3.2006)**

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Vážené dámy a pánové, vítám vás na krátkém briefingu po návratu pana premiéra z Brazílie a Argentiny a předávám mu slovo.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, jednak bych vám chtěl říci, že za chvíli dostanete písemné podklady, k těm cestám do Brazílie, do Argentiny, a jednak také určité shrnutí výsledků jednání s prezidentem Putinem, a pak některé články, které jsem rozeslal k této problematice do denního tisku. Já bych začal tou záležitostí výsledků jednání s Vladimírem Putinem, prezidentem Ruské federace. Především bych chtěl říci, že pokud jde o výsledky, že je na co navazovat, protože v loňském roce dosáhl nárůst exportu proti roku 2004 46 %. Ukazuje se, že politika vlády, kterou dělá v tomto směru, tzn. podněcovat ty hospodářské vztahy, jde správným směrem. Rusko je nejdůležitější soused EU v Evropě, nejperspektivnější trh v sousedství ČR, s enormním potenciálem českého exportu, jak se ukazuje v oblasti průmyslového zboží, investičních celků, a také spotřebního zboží a potravinářského zboží. Pokud jde o potravinářské zboží, je to trošku „novum“ v té politice těch vzájemných vztahů, v té zahraničně-obchodní výměně, nicméně, Rusové sami projeví o to zájem, a myslím si, že tímto směrem můžeme jít. Pokud jde o energetiku – Rusko je nejdůležitějším, a velmi spolehlivým dodavatelem ropy a plynu do ČR. Byla shoda na jednání mezi mnou a ruským prezidentem, přistoupit k přípravě smluv o dlouhodobých dodávkách plynu. Tyto smlouvy by navazovaly, by kryly, smluvně i to období po roce 2013, do kterého ty smlouvy zatím uzavřeny jsou. A dále přípravě smluv o dlouhodobých dodávkách ropy, kde smlouva v dlouhodobém horizontu zcela chybí, tzn. oboje zvýší naši energetickou bezpečnost a jistotu. Dále jsme se dohodli zahájit práci nad dohodou o spolupráci v jaderné energetice. Znamenalo by to, v podstatě, že by se zvýšil český podíl na výstavbě jaderné energetiky v Rusku, dále dovozy ruského jaderného paliva do ČR, zkrátka, v krátké době bychom pracovali na memorandu o spolupráci v této oblasti. Dále jsme hovořili o českém podílu na budování nových podzemních zásobníků plynu, a řekl bych, že to klíčové, co nabídl ruský prezident při jednání se mnou, byla možnost uplatnění části přebytků ruských petroeur. Tento přebytek ruského státního rozpočtu vznikl v důsledku zvýšených nárůstů cen ropy a zemního plynu, a tyto přebytky se dnes pohybují kolem částky zhruba 250 mld. eur s tím, že bude možné uvažovat o využití části těchto peněz pro českou ekonomiku, např. v oblasti vědecko-technického rozvoje. Prezident Putin jmenovitě zmínil oblast nanotechnologie a biotechnologie, a myslím si, že v rámci těchto otázek bude možné použít část těchto prostředků. Já si osobně umím představit např. podíl velkých českých stavebních firem na budování ruské dálniční sítě, což pokud by se něco takového v rámci té mezivládní komise, na kterou jsme celou věc s panem prezidentem Putinem přesunuli, posuzování takovýchto projektů, podařilo, tak si myslím, že by to pro naše firmy mohla být zakázka století. Takže, celkově hodnotím ta jednání, která jsem měl s ruským prezidentem jako velmi úspěšná. Z tohoto hlediska mě trošku udivila konverzace ze strany Kanceláře prezidenta republiky, protože jejich zaviněním málem došlo k tomu, že jsem tyto věci prostě nemohl ani technicky projednat, protože v tom programu, jak jej sestavila Kancelář prezidenta republiky, tak na jednání dvou šéfů exekutiv, tzn. prezidenta Putina a českého

premiéra, bylo vyhrazeno pouhých 20 minut. Jak jistě uznáte, z výčtu těchto věcí, tak za 20 minut se to prostě stihnout nedá. Jen velkorysostí ruské strany se stalo, že bylo to jednání prodlouženo zhruba o hodinu tak, abychom ty hlavní věci stihli. Jinak tam máte ještě některé další věci, v tom shrnutí, připraveny, které se také nějakou dobu nedařilo dříve plnit.

Pokud jde o jednání v Argentině a Brazílii, tak první má cesta vedla do Brazílie, v materiálech máte uvedeny všechny osobnosti, s kterými jsem se setkal. Setkal jsem se jednak s prezidentem republiky Lulou da Silvou, s předsedou Poslanecké sněmovny, a druhý den s primátorem Rio de Janeira. Brazílie je země se 176 miliony obyvatel, provincie Rio de Janeiro má něco kolem 13 milionů obyvatel, takže dá se říci, že je to celek, který je větší nežli ČR, se slušnou koupěschopností obyvatelstva. Chtěl bych říci, že Brazílie je náš největší obchodní partner v Latinské Americe, kde se obchodní obraty v loňském roce pohybovaly kolem 400 milionů USD. Podle OECD bude Brazílie do deseti let největším vývozcem zemědělských produktů na světě. Myslíme si, že jsou velice dobré možnosti, na základě těch jednání, která jsme měli k tomu, abychom dodávali do Brazílie nejen klasické spotřební zboží, ale také, a zejména, investiční celky, počínaje cementárnami, cukrovary, pivovary - rodinné pivovary. Prefekt Rio de Janeira projevil velký zájem právě o dodávky rodinných pivovarů, které by ve městě velikosti Rio de Janeira určitě našly své uplatnění. V Rio de Janeiru můžeme do budoucna hovořit i o takových zařízeních jako jsou zařízení pro městskou infrastrukturu, čistírný odpadních vod, úpravny vod apod. Jinak v této zemi, myslím, že může být do budoucna velká možnost uplatnění se na ohromných investičních projektech, které tam jsou připravovány, jako např. budování mnoha tisíc kilometrů dlouhého plynovodu přes brazilské území – z Venezuely do Buenos Aires, do Argentiny, kde každých zhruba 300 – 500 km se počítá s výstavbou rafinérie, a právě české podniky by mohly být přizvány do těchto soutěží, které tam budou probíhat, přizvány k tomuto „dealu“. Ještě bych se snad zastavil u té Brazílie. My jsme vedli s panem prezidentem Lulou da Silvou velmi dobrý politický a osobní rozhovor. Pana prezidenta, který tady bude, s velkou pravděpodobností, ve Vídni od 11. do 13. května na summitu zemí Latinské Ameriky a EU, jsem pozval na osobní návštěvu do Prahy s tím, že by se krátce zastavil na sjezdu ČSSD 13. května. Uvidíme, jestli pan prezident přijede do Evropy, pokud přijede do Evropy, s velkou pravděpodobností pojede na privátní návštěvu do Prahy.

Pokud jde o Argentinu, je to jedna z klíčových zemí Latinské Ameriky. Probíhá stabilizací ekonomickou, je ve viditelné růstové fázi, spolu s Brazílií jsou hybnými silami sdružení zemí Mercosur. Zatím ten český zahraničně-obchodní obrat s Argentinou není příliš vysoký, je to asi 85 milionů USD v loňském roce. Dnes máme velké možnosti dodávek investičních celků. Jednali jsme konkrétně o dořešení realizace projektu tepelné elektrárny Rio Turbio v Patagonii, která bude v řádu nějakých 150 – 170 milionů USD. Celá ta argentinská špička, se kterou jsem o tom hovořil, má zájem o to, aby celý problém se v krátké době dořešil tak, aby to byl vlastně jakýsi referenční vzorek investičního celku, který bude na argentinském území. Nejen referencí pro další výstavbu ze strany českých firem v Argentině, ale v celé Latinské Americe. Jednal jsem velmi podrobně s viceprezidentem Sciolim, s ministrem zahraničních věcí Argentiny Taianou. Oba dva pánové přijedou v krátké době do ČR. Byly podepsány dvě dohody, v písemných podkladech máte uvedeny, které dohody to jsou. Myslím, že obě dvě dohody vytvářejí prostor pro rozšíření naší spolupráce v hospodářské oblasti. Ještě bych zdůraznil jednu věc, sešel jsem se

jedno odpoledne také s našimi krajaný v Argentině, z oblasti Obera. Ti naši krajané jsou vlastně druhým takovým největším krajaným společenstvím, po našich krajaných v USA, ve světě vůbec. Chtěl bych říci, že jsem měl tu možnost jim předat, na základě předchozího rozhodnutí ministerstva zahraničních věcí, tři milionový dar na výstavbu českého domu ve městě Obera, jako finanční dar vlády ČR. Dámy a pánové, to je velice stručně k těm výsledkům jednání, máte to písemně, takže můžete to použít, cokoliv chcete, z těch podkladů, jak k prezidentu Putinovi, tak o jednání v Argentině anebo v Brazílii. Myslím si, že ta jednání, víceméně, vedla k tomu, aby na ně ti podnikatelé, kteří byli se mnou, případně další podnikatelé, mohli ještě po dlouhých měsících navazovat, a aby se skutečně zintenzivnila hospodářská spolupráce s těmito zeměmi, klíčovými zeměmi Latinské Ameriky.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji, pan Takáč, Česká televize.

Daniel Takáč, ČT: Dobrý den, já bych se chtěl pana premiéra zeptat na několik věcí, jestli mohu. Jednak z té Brazílie, jestli jste přivezli nějaké konkrétní smlouvy na konkrétní věci, ne samozřejmě s vaším podpisem, ale jestli výsledkem té cesty jsou nějaké jasné, konkrétní smlouvy pro české firmy atd. Druhá věc na adresu Kanceláře prezidenta republiky. Ona tvrdí, že vy jste ohrozil podpis těch smluv, že jste tam nechtěl poslat ministry, že jste si na to vzpomněl až den před návštěvou Vladimíra Putina. Poprosím vás o vyjádření. A třetí věc, to se omlouvám, ale je přece jenom trochu mimo toto téma. To se týká korupce veřejných činitelů a jejího vyšetřování. Podle rozhodnutí policie toto nebudou vyšetřovat nebo nebude vyšetřovat speciální protikorupční služba, nýbrž řadoví policisté, tam, kam ta příslušně ta daná věc patří. Co si o tom myslíte, jestli je to věc, která je dobrá nebo špatná, jestli nehrozí, že regionální nebo místní kontakty v podstatě znemožní jakékoliv vyšetřování korupce. Opozice to velmi tvrdě kritizovala. Děkuji.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já bych, pokud jde o tu třetí otázku, když tak mně trochu pomůžete, protože já jsem po 15-ti hodinovém letu, tak přece jen to moje soustředění není ideální. Pokud jde o tu poslední otázku, já bych se asi připojil v tomto k opozici, protože mně se to také nezdá jako rozumné rozhodnutí, a zeptám se na to pana ministra vnitra. Předpokládám, že pro to jsou nějaké důvody, a pokud mě nepřesvědčí pan ministr vnitra, tak by bylo lepší se vrátit k té předchozí praxi. Pokud jde o Kancelář prezidenta republiky, já musím říci, že naprosto nezvládli svoji roli, protože, jestliže hovoří, že hovořili s členy vlády, no tak, já myslím, že především, od toho jsem předseda vlády, abych já koordinoval činnost členů vlády. Já jsem byl seznámen s programem návštěvy prezidenta Putina, prakticky den před návštěvou, a to od ruského ambasadora, čili, nikoliv ani od nich, ani můj protokol nebyl seznámen. Takže, není pravda, že bychom byli seznámeni. Ať pánové, vždyť je to jednoduché, ať pánové předloží důkaz, že nám něco předložili dříve, o týden, o 14 dní dříve. Prostě, žádný takový důkaz neexistuje. Je to smutné lhát. Další věc, pokud jde o ten můj dopis. Tak ze zoufalství, když jsem ten program viděl, a když jsem viděl, že na jednání exekutivních činitelů, tzn. ruského prezidenta a českého premiéra, je pouhých 20 minut, no tak samozřejmě jsem nějak reagoval. Druhý den ráno, ještě před návštěvou, samozřejmě, jsme potvrdili, že ty smlouvy budou podepsány tak, jak tedy nakonec byly podepsány s tím, že příští návštěva, pokud bude nějaké hlavy státu s exekutivní působností, protože je rozdíl mezi rakouským prezidentem, při vši úctě, a prezidentem třeba francouzským, americkým nebo ruským, protože to jsou hlavy exekutivy, což u nás prezident republiky, podle Ústavy není, s tím, že nám bylo přislíbeno pracovníky úřadu Kanceláře prezidenta

republiky, že to bude s námi patřičným způsobem diskutováno. Já jsem ty věci chtěl vidět jenom v té rovině konstruktivní, samozřejmě, že já musím hájit exekutivní zájmy, to je přirozené. A jak jsem vám řekl, z výčtu toho, co jsme s panem prezidentem Putinem rozhodli nebo dohodli, tak jsou to věci mimořádně závazné. Ať páni z Kanceláře prezidenta republiky dají na stůl, co dohodli oni. Zatím jsem ještě nic nečetl. Tolik k této otázce. Ta první otázka, to mi musíte pomoci.

Daniel Takáč, ČT: Konkrétní smlouvy.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Tak, tam je to samozřejmě věcí těch jednotlivých subjektů, které tam jely. Myslím si, že se tam mohou rýsovat do budoucna smlouvy v dodávkách investičních celků, a myslím, že to je skutečně věc těch soukromých subjektů. Jinak bych chtěl ocenit práci obou zastupitelských úřadů v těchto zemích, a chtěl bych říci, že jsem byl mimořádně spokojen s jejich funkcí. A myslím si, že kdyby to takto vypadalo všude, že by ČR mohla být, pokud jde o ty zahraničně-obchodní vztahy, mnohem, mnohem dále, než-li je.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji, pan Čamek, televize Prima.

Jan Čamek, televize Prima: Pane premiére, otázka, která se úplně netýká té vaší návštěvy, ani návštěvy pana prezidenta Putina. Týká se to krachující továrny na obrazovky v Rožnově pod Radhoštěm. Nevím, jestli o tom něco víte, ale ta továrna se dostala do problémů, už de facto měsíc nevyrobí. Mluvila vláda, uvažovala o tom, že by nějak té továrně pomohla, ...nesrozumitelné... ministerstva práce, že ta továrna ..nesrozumitelné, tak přijde v té továrně, a navazující výroba, o práci asi 4000 lidí v tom regionu, že by to stálo asi miliardu Kč ze státního rozpočtu, zatímco, pomoci té továrně ve výrobě, nebo v tom, aby mohla pokračovat ve své práci, by stálo asi polovinu. Mluvila už o tom vláda s vámi, že něco takového, i s ohledem na to, že případná přímá pomoc by byla proti evropským regulím?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Proti evropským regulím to být nemůže, ale myslím, že ministerstvo průmyslu na určité formě pomoci pracuje, a hledá určité řešení. Myslím ministerstvo průmyslu a ministerstvo financí, ale nejsem na tuto otázku připraven, ale řekl bych, že je to jedna z věcí, na jejichž řešení máme samozřejmě zájem.

Jan Čamek, televize Prima: Ještě doplňující. Právě ministerstvo financí i ministerstvo průmyslu řekly, že právě kvůli tomu, že jsou tam ty jisté evropské regulace, tak vlastně stát v tomto případě vůbec nemůže pomáhat.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já si myslím, že ještě ty věci se budeme snažit řešit. Já osobně se na to podívám.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji, pan Kolář, Lidové noviny.

Petr Kolář, Lidové noviny: Pane premiére, v té jedné příloze materiálu, kterou jsme dostali, s názvem „kdo chce psa bít“, v samém závěru píšete, že na Kanceláři prezidenta leží plná zodpovědnost za zveřejnění všech dopisů mezi vámi a panem prezidentem. A je tam věta, že by ve svých důsledcích mohlo vést k narušení v současné době velmi dobrých česko-ruských vztahů. Já jsem se chtěl zeptat, jestli byste mohl specifikovat, jakým způsobem by k tomu narušení těch dobrých vztahů mohlo dojít, případně, pokud už máte nějakou odezvu, třeba ze strany Kanceláře prezidenta, nebo že si toho všimli, a že ... (nesrozumitelné)

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Víte, já bych chtěl říci, že Kancelář prezidenta republiky, nebo prezident sám, často hovoří o tom, že já s nimi mám problém, že

oni se mnou nemají problém. V tomto případě, já jsem se nevyjádřil před svým odjezdem. To jste všichni u toho byli. Byl jsem velmi zdrženlivý ve vyjadřování, a samozřejmě, Kancelář prezidenta republiky zveřejnila všechny čtyři dopisy, je to její odpovědnost. Samozřejmě, že takovéto zveřejnění dopisů může, já předpokládám, že k tomu nedojde, ale může narušit dobré vztahy. Čili, měli by být uvážlivější.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji, Mladá Fronta Dnes.

Kateřina Koubová, MfD: Mezitím, co jste tady nebyl, tak vyšla najevo souvislost mezi čerpáním Evropských fondů. Česká republika ..nesrozumitelné..je až na předposledním místě. Zítra má vláda na stole zprávu o čerpání v posledním čtvrtletí loňského roku, ze které vyplývá, že jsme v podstatě vyčerpali 4 %, nasmlouvány jsou peníze na třetinu všech prostředků. A máme ještě..nesrozumitelné... v tomto směru..nesrozumitelné... 5 mld. Kč. Co s tím budete dělat?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: My jsme se ve vládě touto věcí zabývali. Já si myslím, že by to bylo dobré, já jsem dal pokyn panu ministru Martínkovi, aby dnes udělal tiskovou konferenci, a sešel se s novináři. Pokud se sešel s novináři, tak je dobře, tak vám určitě odpověděl. Já nedokáži odpovědět za pana ministra Martínka. Nicméně, ty odhady, které jsme si dělali, vypadají tak, že bychom měli být dnes, v tomto roce, po skončení tohoto roku, poměrně slušnými příjemci té pomoci.

Redaktorka, MfD: Doplnující. Vy sám jste byl ministrem na ministerstvu pro místní rozvoj. Necítíte částečně odpovědnost za špatnou přípravu čerpání?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: To je utkvělá představa pravicových novinářů, já věřím, že mezi ně nepatříte. Já jsem byl osm měsíců ministrem pro místní rozvoj. Ministr pro místní rozvoj není odpovědný za čerpání, protože to jsou jednotliví resortní ministři, takže, on je administrátorem těch programů. Administrátorem, to není ten, kdo zajišťuje čerpání. Pokud jde o čerpání v rámci programu SRP, myslím, že je velmi slušné. To, za které zodpovídá ministerstvo pro místní rozvoj. Ale já bych chtěl říci, že tyto věci budeme velmi intenzivně řešit, a chci ujistit všechny, že zejména z těch chyb, které jsme udělali, a určitě jsme nějaké udělali, zejména ze začátku, když nebyly zkušenosti, tak se poučíme tak, abychom v tom příštím roce byli schopni vyčerpat tu násobně vyšší pomoc, která tady bude. To bude těch 126 mld. Kč ročně, které budou do republiky chodit.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Další dotazy.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já jsem chtěl ještě říci jednu věc, protože pan Bursík se tak trošku schovává jako pštros, tak bych ho chtěl vyzvat. Včera jsem se vyjádřil k jednomu průzkumu veřejného mínění, dnes jsem viděl další SC + C, to byl velmi zajímavý průzkum na 6000 respondentech, kde ten rozdíl mezi ODS a sociální demokracií je asi 2 %, je to poměrně velmi vypovídající průzkum, když v 8 krajích vede sociální demokracie, v 6 krajích vede ODS. Já bych chtěl říci, že pokud jde o Stranu zelených, tak by bylo dobré, aby veřejnost věděla, kam ta strana směřuje. Především, pan Bursík tím, že se vyjádřil v tom směru, že nepodpoří projekt menšinové vlády sociální demokracie, tak de facto explicitně řekl, že směřuje do koalice s KDU-ČSL a s ODS. Je potřeba, aby česká veřejnost věděla, ti lidé, kteří swingovali od sociální demokracie ke Straně zelených, a nepochybně tam jsou tedy ty voličské ztráty pro sociální demokracii, aby věděli, že tím, že budou volit stranu pana Bursíka, de facto volí předsedou vlády pana Topolánka. Volí rovnou daň, zvýšení cen potravin, přímé platby, to je vynález ODS, přímé platby u lékaře.

Musí vědět, že toto, z této koalice těchto tří stran, by vyplynulo. Dámy a pánové, děkuji.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkujeme a příště nashledanou.

**TISKOVÁ KONFERENCE PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA PO
SETKÁNÍ S PŘEDSEDOU VLÁDY VELKÉ BRITÁNIE TONY BLAIREM V
KRAMÁŘOVĚ VILE
(10.3.2006)**

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Pěkné poledne, vážené dámy a pánové, vítám vás na tiskové konferenci při příležitosti setkání předsedy vlády ČR a předsedy vlády Velké Británie. Vítám premiéra ČR pana Jiřího Paroubka a premiéra Velké Británie pana Tonyho Blaira. Jiřímu Paroubkovi předávám slovo.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, vážený pane ministerský předsedo, milý Tony, já jsem jen velmi krátce chtěl v úvodu říci, že v posledních měsících jsme měli příležitost spolu velice intenzivně, s panem ministerským předsedou, spolupracovat, a ta spolupráce, myslím, se plně projevila, především, na společném postupu v rámci evropského summitu v prosinci. Já musím říci, že jeden z předchůdců, jeden z nejvýznamnějších britských politiků lord Palmerston řekl, že národy nemají stálé přátele, mají jen zájmy, ale myslím si, že mezi námi se vyvinulo přátelství, a jsem tomu rád. My jsme hovořili teď velice krátce o evropských záležitostech, o evropské finanční perspektivě, jak ty věci dotáhnout. Věnovali jsme ten náš rozhovor evropským problémům tak, jako skoro vždycky.

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Nejdříve bych chtěl říci, jak velmi rád jsem za vřelé přijetí a vřelá slova, která jsem si vyslechl od Jiřího. Děkuji ještě jednou, a chtěl bych zdůraznit jak silného a dobrého partnera, a jak silné, dobré přátelství se rozvinulo mezi ČR a Velkou Británií. Ale také jsme vystupovali jako silní partneři a spolupracovali jsme nejen v evropských otázkách, ale také na úrovni NATO, a co se týče zahraniční politiky. Bylo to pro nás velice důležité, a ČR vystupovala nejen jako silný, ale jako spolehlivý spojenec Velké Británie. A je to také díky vedení nynějšího pana premiéra, který v posledních měsících měl velice těžkou a obtížnou situaci, protože musel udělat několik velice důležitých rozhodnutí. Pro nás bylo velice důležité dosáhnout dohody, co se týče finanční perspektivy, protože evropský rozpočet se bude měnit, a bude se přesouvat tak, aby investice, které probíhají a dějí se v ČR a podobných zemích, mohly probíhat i nadále, a také, aby z nich mohla čerpat a jednou mít prospěch celá Evropa.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Nyní je prostor na vaše otázky. Budou tři dotazy. Česká televize, paní Šámalová.

Barbora Šámalová, ČT: Otázka na pana premiéra Blaira. Pane premiére, vy jste přijel do Prahy podpořit ČSSD před volbami. Na kolik totožné jsou, podle vašeho názoru, politická východiska a také politické cíle labouristické strany a českých sociálních demokratů? Děkuji.

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Chtěl bych říci, že naše strany mají hodně společného, když se podíváme na to, jak vlastně obě strany preferují silné hospodářství, a zároveň vysokou úroveň sociální spravedlnosti. Oba dva věříme v to, že musíme mít konstruktivní a silný vztah v transatlantických aliancích, a také sdílíme stejné hodnoty a názory v EU. Takže, myslím si, že vztahy a propojení mezi oběma stranami jsou jasné. Dnes jsem vyslechl několik ekonomických ukazatelů, a jasně ukazují, jak dobře si vaše hospodářství vede. A zároveň dbá na to, aby tady byla silná sociální podpora.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Radiožurnál.

Pavel Novák, ČRo Radiožurnál: Otázka pro oba dva pány premiéry. Na zítřek připadá druhé výročí útoku v Madridu. Také Británie má hořké zkušenosti s terorismem. Domníváte se, že dnešní situace je lepší, že je bezpečněji, nebo že stále je ta hrozba velmi aktuální?

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Je pravda, že momentálně se potýkáme s globálním bojem proti terorismu. Musíme, nicméně, postavit se mu, to je jediné řešení. Musíme se na to podívat tímto způsobem. Musíme také uznat, že musíme podniknout široká opatření, která povedou k porážce světového terorismu, nebo terorismu ve světě. Také je velice důležité, aby se posilovala demokracie a svoboda po celém světě. Je velice obtížné dívat se na toto, protože je tolik událostí a věcí, které ovlivňují celkovou situaci, a dějí se a probíhají daleko od nás. Situace na Blízkém východě, v Afghánistánu nebo v Iráku, to, co se tam děje je také velice důležité, a také se to tam povede a podaří prosadit demokracii. Musíme se na to podívat tak, aby nám to pomohlo posílit naši bezpečnost, a také, abychom posílili celkovou situaci, protože tato situace, která vyplývá z terorismu, tak je jakýmsi překrouceným pohledem na islám. Takže, musíme podniknout to, abychom posílili struktury, které jsou důležité pro nás, pro obě země, a nejen pro nás.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já bych snad jen dodal jeden faktor. Já jsem zhruba před třemi týdny navštívil Maroko a Tunisko, tedy takové ty nejmírnější z umírněných arabských režimů, a myslím si, že Evropa je povinna právě v těchto zemích hledat možnosti nové spolupráce, především hospodářské spolupráce, posilovat vliv těchto zemí v regionu.

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Já souhlasím.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Další dotaz.

Redaktrka, BBC: Chtěla bych se zeptat nejen na to, co jste zde již zmiňovali, to jsou vlastně vztahy v rámci EU, ale také několik myšlenek věnovat těm politikům, kteří již zemřeli. To byl John Profumo, který nedávno zemřel, a proto bych se chtěla zeptat, jaký má význam autobus, který dnes pokřtíte, nebo vlastně uvedete, pro tyto vztahy mezi oběma stranami?

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Chtěl bych se vrátit k Johnovi Profumovi, a já si ho pamatuji, nebo jsem ho znal jen během posledních let jeho života. A byl to politik, který měl zářící kariéru, a pak udělal velice vážnou chybu. Nicméně, po této chybě poskytl podporu a pomoc hodně lidem. Nechci, aby si ho pamatovali jen kvůli této vážné politické chybě, kterou udělal, ale díky tomu, že prošel jakýmsi očištěním během svého života, tak bychom na něj měli pamatovat s vděkem a respektem, protože ke konci svého života, jeho rodina a on sám, se chovali se ctí a velice slušně. Já jsem měl čest účastnit se jednoho z projektů, do kterého byl zapojen, a musím říci, že velice jsem ho za toto obdivoval.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Pokud jde o ten autobus, tak určitě je to forma morální podpory ze strany Labour Party ČSSD.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Ještě poslední dotaz.

Redaktor: Chtěl bych se vrátit, pane premiére, k situaci a k prohlášení, které jste včera večer udělal ohledně Iránu. Pokud Irán nebude dodržovat vážné mezinárodní požadavky, co se potom stane?

Tony Blair, předseda vlády Velké Británie: Myslím, že je velice důležité, aby Irán plnil své povinnosti. A pokud tomu tak nebude, tak Bezpečnostní rada bude jednat a musíme mít jasné stanovisko v této otázce. Také bych chtěl zdůraznit, že je důležité, aby Iránci, iránské obyvatelé, věděli, že nejsme proti nim, a že nemáme žádná přání, abychom jejich zemi a tyto občany zbavili práv, na která mají nárok. Nicméně, s těmito právy přicházejí povinnosti, a ty musí být dodržovány a plněny. Je tady určitý proces, a za tímto procesem vývoje, kterým se zabývá Organizace pro atomovou energii a OSN, tak je nutné toto sledovat a dodržovat.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji, oběma pánům premiérům i vám, za vaši pozornost. Nashledanou.

Úřad vlády ČR

**TISKOVÁ KONFERENCE PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA PO
ZASEDÁNÍ EVROPSKÉ RADY V BRUSELU
(24.3.2006)**

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Dobrý den, vážené dámy a pánové, vítám vás na tiskové konferenci po zasedání Evropské rady. Vítám pana premiéra ČR Jiřího Paroubka a ministra zahraničí pana Cyrila Svobodu. Panu premiérovi předávám slovo.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, ta účast na Evropské radě byla, myslím, velmi zajímavá pro každého z nás, kdo jsme se jí zúčastnili. Chtěl bych říci něco k závěrům, které připravilo rakouské předsednictví. Především, pokud jde o ty závěry, chtěl bych podtrhnout, že se nesou v duchu naplňování lisabonské strategie. Jde o to, aby se v Evropě, v těch dalších letech, vytvářela nová pracovní místa při ekonomickém růstu. To byl leitmotiv, nová pracovní místa, ekonomický růst. Společný cíl pětadvaceti zemí je dynamicky zvyšovat zaměstnanost, což zatím naráží na malou konkrétnost představ o praktických krocích k naplnění některých cílů, obsažených v závěrech. Pokud jde o energetickou politiku EU, šlo o úvodní diskusi, která bude dále pokračovat. Víte, že tato diskuse už navazuje na diskusi, která proběhla při jednání mimořádné Evropské rady v Hampton Court na konci října minulého roku. Nečekaly se již, samozřejmě, nějaké konkrétní závěry již dnes. Diskuse, nicméně, potvrdila jednoznačný zájem všech pětadvaceti členských zemí o vytváření nové, společné energetické politiky s tím, že energetická politika, a to dnes Evropská rada potvrdila rovněž, je primárně v gesci každého členského státu. Pro ČR je podstatné, že součástí diskuse je, mimo jiné, také jaderná energetika, a že se podařilo přesvědčit partnery nepřijímat v této fázi závazné konkrétní ukazatele pro jednotlivé oblasti energetiky. Tyto ukazatele je třeba řádně prodiskutovat z hlediska možnosti jejich reálného naplňování. Pokud jde o Evropský technologický institut, pokračovala diskuse. Víte, že my máme zájem dostat jednu z těch významných evropských institucí, v této chvíli Evropský technologický institut, do naší země. Chtěl bych vám říci, že získání těch evropských institucí do země není tak úplně jednoduchou záležitostí z toho hlediska. Připomenu své nedávné setkání s finským premiérem, který byl v Praze, kdy jsme hovořili o tom, jak se to Finsku podařilo. Finsku se, zhruba po deseti letech, podařilo získat jednu z evropských institucí tak, aby fungovala ve Finsku. Tím nechci říci, že nám to bude trvat deset let, než získáme nějakou evropskou instituci, ale určitě jsme nemohli očekávat, jak jsem se s překvapením dozvěděl z dnešních některých novin, že už si dnes odvezeme tuto skvělou zprávu. Nicméně, budeme pokračovat v té diskusi. Návrh evropské komise neodpovídal představám ČR, bude ...nesrozumitelné ...diskuse upraven. Varianta tzv. virtuálního Evropského technologického institutu je pro ČR nejméně příznivá, nepočítá s vytvářením nových pracovních míst, které by ČR chtěla do Brna.

Pokud jde o směrnici o službách – při její formulaci byla přijata kompromisní varianta. Chtěl bych říci, že tady u toho ta jednání probíhala nejdéle, a byla dosti kontroverzní. Byla přijata kompromisní formulace paragrafu 55, a při formulaci té směrnice o službách, kterou připraví evropská komise, se vyjde z koncepce směrnice, která byla přijata Evropským parlamentem, což tak úplně neodpovídá našim původním představám, ale je to vcelku jedině možný kompromis, protože my

jsme mohli dnes odjíždět buď s tímto kompromisem, anebo bez příslibu toho, že směrnice bude. Z tohoto hlediska jsme se přiklonili k takto pojatému kompromisu. Pokud jde o Bělorusko – Evropská rada přijala deklaraci o situaci v Bělorusku. Evropská rada přijala deklaraci o situaci v BĚLORUSKU. Děť úplně neodpovídá našim původním představám, ale je to v celku na di. Je tam řada velmi silných výrazů na adresu dnešní administrativy Běloruska, v čele s prezidentem Lukašenkem. Vláda ČR, já o tom budu ještě hovořit s paní ministryní školství tak, abychom ty věci konkretizovali, umožní dokončit studium těm běloruským vysokoškolským studentům, kteří budou, případně, vyloučeni ze studia v souvislosti se svými prodemokratickými aktivitami. Myslím, že o tomto bych rád, abychom se ve vládě pobavili už v příštím týdnu tak, abychom projevili tu nejzákladnější solidaritu s běloruskými demokratickými silami. Dále byl součástí těch závěrů Evropský pakt rovnosti žen a mužů. Evropská rada potvrdila význam paktu pro rovnost žen a mužů pro ekonomický růst. Chci připomenout, že přijetí paktu iniciovalo šest členských zemí. Vedle Španělska, Francie, Dánska, Finska a Švédska, také ČR - jako jediná nová členská země.

Dámy a pánové, pokud by vás pak zajímaly některé věci detailněji, tak samozřejmě, jsme připraveni s panem ministrem vám je zodpovědět.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Slovo předávám panu ministrovi.

Cyril Svoboda, ministr zahraničních věcí: Dámy a pánové, pan premiér popsal téměř vše, co se odehrávalo, co má skutečně politický význam. Já jen zdůrazním, že to byla ČR, a že to byla naše velká iniciativa, která vedla k tomu, že nakonec Evropská rada přijala deklaraci na Bělorusko. Také, jak řekl pan premiér, je velmi dobré, abychom dali možnost všem studentům, kteří by byli, nebo kteří možná budou, vyloučeni ze studia, aby mohli dokončit studium v ČR. Také Evropská rada ve svých závěrech říká, že se rozhodla uvalit jistá sankční opatření vůči těm, kteří nesou odpovědnost za omezení volebního práva a za nesvobodné volby, v čele s prezidentem Lukašenkem, a podle dohody mezi ministry zahraničních věcí, tzn. rozšíření seznamu těch osob, které nedostanou vízum do zemí EU, a tedy Evropská rada tímto potvrdila, že na tom seznamu bude i prezident Lukašenko. To je výsledek této iniciativy, a určitě je potřeba to, co bylo řečeno, podporovat demokratické síly všemi možnými cestami, udržovat ten mnohohrstevnatý dialog, mluvit s regiony, s univerzitami, s nevládními organizacemi, se všemi, protože pouze ten kontakt lidí s lidmi dá šanci, i v tom pozitivním slova smyslu, věci měnit v Bělorusku lepšímu. Znova chci říci, že naprosto jasně je odsouzeníhodné to, že byli studenti zatčeni za to, že demonstrují za svobodu voleb, že to jsou desítky, respektive stovky lidí, kteří byli zatčeni. Hrozí jim velmi přísné tresty, a pokud běloruská administrativa dodrží to, čím hrozila, tak to mohou být skutečně nejvyšší možné tresty. Tady musíme znovu říci, že to, co by se dělo, je pošlapávání základních lidských práv. A právo svobodně se vyjadřovat, shromažďovat se, svobodně volit patří k základním právům každého členského státu OSN, a Bělorusko je členem OSN. Bělorusko podepsalo chartu OSN, Bělorusko se přihlásilo k universalitě svobod a práv člověka a občana, tzn. že toto jsou závazky, které má dodržovat každý stát. Není to proto vnímáno jako vměšování se do záležitostí jiné země, ale důraz na to, že klademe tyto závazky, které platí pro všechny jako závazky, které také mají všichni dodržovat. To je možná doplnění k tomu Bělorusku. Považuji to za velmi slušný výsledek, za úspěch, protože se podařilo toto do závěrů Rady dostat.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Můžeme přistoupit k vašim otázkám. Pan Barták, ČTK.

Redaktor Barták, ČTK: Dobrý den. Já bych se chtěl zeptat, pane premiére, jaká úvaha vás vedla k tomu, že jste nakonec změnil stanovisko, pokud jde o ten volný pohyb, že vlastně ČR tady včera ještě hájila poněkud jiný postoj, a také, že v tom vašem dopise kancléři Schüsselovi jako česká strana naléhala na to, aby se to stanovisko Evropského parlamentu nepromítlo takto výrazně do toho usnesení. To za první. A za druhé jsem se chtěl zeptat, na kolik jste spokojen s tou pasáží v usnesení, která se týká volného pohybu pracovních sil, otevírání pracovních trhů. Tam vím, že ČR, a další nové členské státy, měly zájem na tom, aby výrazněji byly podpořeny závěry z té zprávy Evropské komise, než jenom, že by byly vzaty na vědomí.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já si myslím, že jsem to v tom svém úvodním slovu řekl. Já to možná řeknu ještě detailněji. V daném okamžiku hrozilo, že buďto to projde tak, jak je to tam formulováno, a podporuje většina zemí takovouto formulaci, a pak budeme mít kompromisní variantu, která nám ve všem zřejmě nevyhovuje, ale která je lepší než nic. Anebo nebudeme mít nic. Tak ty věci stály. Myslím si, že je to záležitost, kde nic jiného asi nezbylo než se dobrat kompromisu, který byl přijatelný, dá se říci, pro všechny konsensuálně.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Ještě tam byla otázka k volnému pohybu osob.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: To samozřejmě, že bychom chtěli, aby to bylo liberalizováno. Já myslím, že v některých případech, ať už se jedná o Španělsko, Portugalsko, Finsko, tak to už jsou přísliby velmi reálné. Myslím, že to vesměs má projít ještě parlamenty těch zemí, a myslím, že je to další posun. Řekněme si otevřeně, že ale řada západoevropských zemí na tento proces připravena prostě není, a těch důvodů je asi celá řada. Samozřejmě, spočívají v oblasti vnitropolitické – vysoká nezaměstnanost v případě Německa, nebo v případě Francie - obava z velkého ataku pracovního trhu, především Poláky, protože Poláci, jak víte, tak mají velice početnou komunitu ve Francii, takže je tam prostě obava o toto. V našem případě by se jednalo vždy, jak ukazují třeba počty českých zájemců o práci v Portugalsku, tak se jedná o něco více než 100 lidí, což je naprosto marginální záležitost z hlediska pracovního trhu. Je to, nicméně, určitý posun. My bychom byli rádi za větší posun, ale je otázka, co je realistické. K tangu je vždy potřeba dvou.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Aktuálně.

Redaktor: Pane premiére, jen pro upřesnění. Vy jste říkal, že v té energetické politice vypadla všechna čísla z původního návrhu rakouského předsednictví je 15% hranice pro obnovitelné zdroje, a 8% pro bioaliva. Tato čísla z konečného stanoviska Evropské rady vypadla? A druhá otázka – většina států Evropský technologický institut podporuje ve virtuální podobě. Jak hodláte tlačit na ostatní, aby ten institut vzniknul jako fyzická věc?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já si myslím, že nám nezbude nic jiného, a to s panem ministrem děláme při svých zahraničních cestách, při jednáních s našimi zahraničními partnery z EU, že se snažíme je přesvědčovat. Stejným způsobem to provádělo např. Finsko, které jsem tady uvedl, velmi trpělivě, dlouhodobě. A nám nic jiného nezbude. Může se také stát, že za rok, za dva, třeba vyhodnotíme naši pozici takovou, že budeme usilovat o něco jiného než o tento institut. Ale

každopádně bychom jednu z těch evropských institucí chtěli na území ČR mít, a z řady důvodů se nám zdá vhodné právě, aby to byl Evropský technologický institut. Já si umím představit i takový projekt, a o tom jsme hovořili s polským premiérem, že bychom měli tento institut vlastně rozdělit mezi dvě země, že by se na tom podílela jednak brněnská, jednak wroclawská technika, že by to bylo právě soustředěno kolem těchto univerzitních celků v obou zemích. A myslím si, že dnes vzdálenost nehraje žádnou roli, kromě toho, ta vzdálenost, zhruba 300 km, není žádnou vzdáleností. Pokud jde o ta čísla, já jsem neřekl, že vypadla čísla. Ta čísla jsou tam trochu relativizována. Ta formulace je v tuto chvíli zhruba taková, že členské země zváží zvýšení podílu u obnovitelných energií do roku 2015 s ohledem na cíl 15 %, a podíl biopaliv s ohledem na cíl 8 %, a vypracování střednědobé a dlouhodobé strategie snížení závislosti EU na dovozu energií způsobem, splňujícím cíle strategie pro růst a zaměstnanost. Víte, je zřejmé, a myslím, že to tam řekl Kypr, že oni ve svých podmínkách nemají ty možnosti, řekněme, uplatnění těch 15 % obnovitelných energií, aspoň s ohledem na stav výzkumu, a stav technologií, které jsou dnes k dispozici. Celá věc byla, z mého hlediska, jak já to vidím, poněkud relativizována, ale ten cíl do roku 2015 zůstává.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Kateřina Šafaříková, Lidové noviny.

Kateřina Šafaříková, Lidové noviny: Já bych měla otázku na to Bělorusko, čili, na pana ministra zahraničí. Já jsem se chtěla zeptat, když se bavíte o deklaraci o ..nesrozumitelné... vy jste zmínil, zda je tedy jasné v této chvíli, že jde o zákaz udělení víza Lukašenkovi, anebo je možné, že půjde např. o obstarání účtu. Čili, jestli už je v této chvíli jasné, jaká konkrétní a restriktivní opatření budou přijata? Dále, kdy budou přijata, jinými slovy, kdy to začne platit, jestli např. po tom dalším...nesrozumitelné... přijmete to další formální rozhodnutí. A druhá věc, týkající se Běloruska, ta původní verze deklarace mluvila jen o „restrictive measures“ a nezmínila prezidenta Lukašenka. Tak jsem se chtěla zeptat, co se stalo mezi těmi dvěma návrhy. Kdo přišel s tím nápadem dát tam Lukašenka, a jak se to nakonec podařilo, že tam je, že to přeci jen precedens je.

Cyril Svoboda, ministr zahraničních věcí: Já mám dojem, že ze čteného textu je naprosto jasné, že nejsou ještě žádná konkrétní opatření uvalena, protože by tady byla vyčíslena, bylo by řečeno, co všechno se již rozhodlo. Když se mluví o této vůli, tak toto rozhodnutí teprve bude přijato, nejspíš, já odhaduji, na příští Radě pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy, ale to jen předpokládám, protože musí přijít předsednictví, respektive, komise také s nějakým návrhem, aby k dohodě došlo. Při včerejší debatě, při večeri ministrů zahraničních věcí, se jasně mluvilo o tom, že pokud jde o Lukašenka, tak se to především týká víz, tzn. to, že nebude udělováno vízum prezidentu Lukašenkovi. V písemném návrhu, nebo v jednom, také tady koloval, bylo i to opatření, o kterém vy mluvíte, to je, že mohou být i zmrazeny účty některým představitelům administrativy prezidenta Lukašenka, ale rovnou říkám, že na tom nepanuje tak všeobecná shoda, jako na těch vízech. Na těch vízech jsme schopni se asi dohodnout velmi rychle. Pokud jde o ta další opatření, to bude chtít ještě asi delší debatu, a dopředu říkám, že tam není úplná jistota, že dojde ke shodě mezi všemi členskými státy EU. To je k těm opatřením, budou přijata, já předpokládám, že na nejbližší možné Radě, ale bude záležet také na tom, jak se k tomu zachová předsednictví, aby to zařadilo na program jednání. My určitě budeme chtít, aby se rozhodlo v této situaci rychle, protože musí to být bezprostřední reakce po tom, co se stalo v souvislosti s volbami v Bělorusku. Teď jsem zapomněl tu druhou otázku. Co to bylo?

Kateřina Šafařiková, Lidové noviny: Lukašenko. Co se mezi tím stalo, že teď je, a že s tím ty země souhlasily, že EU s tím souhlasila.

Cyril Svoboda, ministr zahraničních věcí: Když jsme předkládali ten návrh prapůvodně, tak tam byl Lukašenko, potom zase Lukašenko nebyl, a při včerejší prezentaci jsme řekli, že tam musí být, protože to jsou dva symboly. Jeden symbol je pan Milinkievič, ten reprezentuje demokratickou opozici, reprezentuje proud, který chce otevřené, svobodné, demokratické volby, a prezident Lukašenko je právě symbolem toho opačného postoje. Proto jsme vždy tvrdili, že tam musí ty osoby být, právě proto, že jde, z hlediska symbolů, o ty dva protipóly, které reprezentují dva proudy, které jsou v Bělorusku. Toto se podařilo tam zpátky dostat, ale tím chci říci, že tam jenom chvílku nebyl, a zase tam byl. To znamená, tam měl být od samotného počátku, jen tam chvílku nepobýval. To je všechno, ale jinak si myslím, že je to pořád stejné.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Pan Pohanka, Český rozhlas.

Vít Pohanka, Český rozhlas: Já mám dva doplňující dotazy na pana premiéra. Ten první se opět týká volného pohybu služeb. Jednak, předpokládám, že ČR nebyla osamocena v té snaze nějakým způsobem ještě zasáhnout do toho znění směrnice, jak byla přijata v prvním čtení Evropským parlamentem. A druhá otázka se ještě týká Evropského technologického institutu. Podle toho, co nedávno říkal předseda Barosso, když představoval ten projekt, tak to má být odpověď na celkové zaostávání Evropy ve špičkovém vzdělávání, technologiích apod. Teď to tak trochu působí, že ČR bojuje za pevnou stavbu Evropského technologického institutu jen proto, aby to bylo v Brně, jako by se tam vytrácel z toho ten původní smysl – pozvednout celkově úroveň evropského vzdělávání. Co byste na to řekl?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: To, samozřejmě, tak může jevově vypadat, ale není to tak. My máme zájem o to, aby to bylo v Brně, to je zřejmé, že máme zájem, aby byla jedna z evropských institucí u nás v zemi. A že je to zrovna Evropský technologický institut, tak to má svoje souvislosti právě s tím, že Brno je universitním městem. Máme představu, že brněnská technika se bude rychle rozvíjet, stejně tak jako jiné VŠ u nás. Jestliže v roce 1998 jsme u nás měli 188 000 universitních studentů, počátkem tohoto školního roku v září 2005 už to bylo 306 000, a máme představu, že v roce 2010 to bude 350 – 360 000 studentů. A samozřejmě, chci říci také to, že peníze, které dáváme ve státním rozpočtu na vědu, výzkum, tak jsou nejrychleji rostoucí rozpočtovou položkou, počínaje rokem 2000. Je zřejmé, že těmto věcem se věnujeme velmi intenzivně, a vyjádřením této naší snahy bylo dostat do naší země Evropský technologický institut. Že je představa některých zemí trochu jiná, že by to měl být jakýsi institut po sítích, virtuální, tak to se stává. My se budeme snažit je přesvědčit, že ta naše představa, ta naše koncepce, je životaschopná, životná. Myslím si, že je také přínosná, nebo může být přínosná pro rozvoj evropské vědy a výzkumu.

Volný pohyb. No, nebyla osamocena, samozřejmě, v té své snaze. Viděl jsem tam celou řadu států, které, řekněme, měly podobný zájem, ať to byli Holanďané, ať to byly Pobaltské státy, ať to bylo Polsko. Nicméně, v té debatě o kompromis převážilo toto stanovisko, které bylo nakonec přijato, protože, jak jsem řekl, buďto by prošlo toto, anebo bylo nebezpečí, že neprojde žádné.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Pan Chalupa.

Redaktor Chalupa: Pane premiére, americká média si všímají tohoto summitu spíše z pohledu toho tzv. nacionálního kapitalismu, a ...nesrozumitelné...liberalizace energetického průmyslu v Evropě z hlediska italské námítky vůči Francii a Španělsku, z hlediska zase Německa. Promítla se tato záležitost i teď v těch závěrečných jednáních?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já myslím, že toto stanovisko trochu přeceňují. Jak jsme tam viděli třeba i ty osobní vztahy mezi Berlusconiem a Jacquesem Chirackem tak, zcela nepochybně toto je asi přeceňováno.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Další otázky. Ještě pan Barták, ČTK.

Redaktor Barták, ČTK: ČR měla dopředu před tím summitem určité výhrady k některým těm dalším číselným metám, které tam byly, v tom návrhu usnesení, uvedeny. Je to právě ten 3% podíl vědy a výzkumu na HDP, je to snižování nezaměstnanosti o 2 miliony lidí ročně, poskytnutí zaměstnaní, nebo dalšího proškolení lidem do šesti měsíců po ukončení školní docházky atd. Můžete říci, jestli ten výsledek vás uspokojuje tak, jak to bylo formulováno?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Především bych chtěl říci, že tak, jak já jsem to chápal, a jak jsou přijaty ty formulace, tak přeci jenom ty formulace jsou relativizované, čili, to není nějaký absolutní cíl, ale je to cíl, který je strategickým cílem, v každém tom směru. Pokud jde o to, co jste zmínil třeba u toho zaměstnávání pro absolventy VŠ, tam je to formulováno asi tak, já bych to mohl přesně najít, chvílička by mně to trvalo, ale určitě si to najdete sám, tam je to formulováno asi tak, že do šesti měsíců musí být nabídnuta, nebo má být nabídnuta určitá možnost uplatnění, buď na pracovním trhu, nebo zase další jeho zvyšování kvalifikace, toho absolventa té které školy. Takže, to neznamena, že musí být zaměstnán do půl roku, ale že mu bude prostě nabídnuto. Pokud jde o ty 2 miliony, tak to není snižování, ale to je, de facto, nárůst pracovních míst, takže, to je také trochu rozdíl. Samozřejmě, je to ambiciózní cíl, ale my to chápeme jako určitou strategii, kde bude snaha těch jednotlivých členských zemí, ji naplnit. To je rozdíl proti nějakým realizačním opatřením. Čili, je to strategie, je to svým způsobem deklarace cílů.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Ještě Lidové noviny.

Kateřina Šafaříková, Lidové noviny: Já bych se ještě chtěla zeptat pana premiéra na jednu věc, a sice, vy jste zmínil ty body, tak ČR se tentokrát nepodařilo úplně moc věcí, ať už zmíníme toho Wolksteina, nebo tu směrnici o liberalizaci služeb, nebo volný pohyb osob. Ty formulace jsou jiné, než si vláda představovala. Myslíte si, pane premiére, že je to dáno i tím, že jste tady první den summitu nebyl? Například během té večeře, kdy dochází k neformálním kontaktům.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já myslím, že naprosto ne. Samozřejmě, že té otázce evropské finanční perspektivy jsme se věnovali velmi detailně. Když to srovnám s tím, a já jsem vlastně půl roku v těch zahraničních vztazích nedělal nic jiného, pan ministr zahraničních věcí nic jiného, takže, jen pokud jde o četnost návštěv britského předsednictví, tak to byly čtyři kontakty s Tony Blairem, ale to se celkem nedá toto opakovat, tyto věci dvakrát za sebou, pakliže na to máte dva měsíce času. Druhá věc je ta, že pokud jde o tuto směrnici, tak jsme si museli být vědomi, od samého počátku, že je to směrnice, s kterou budou mít země, zejména evropské patnáctky, a zejména ty největší země té původní evropské patnáctky, a také se to na tom jednání ukázalo, Británie, Francie, Německo, že budou mít

ohromný problém. U té evropské finanční perspektivy prostě všichni jsme věděli, že musíme odjet s dohodou. Tady, v této záležitosti, pokud bychom trvali na té naší představě, tak bychom prostě odjeli s prázdnýma rukama. Kdybych na to měl čas půl roku, tak možná, že by se podařilo ty věci zvrátit tím způsobem, jak jsme si to představovali. Samozřejmě, jako určitou maximální představu. Ale já si myslím, že toto je pořád ještě velmi přijatelný kompromis, velmi přijatelný kompromis.

Jinak bych chtěl říci, že nedělejte si iluze, že během hodinového, nebo dvouhodinového setkání se sedmadvaceti, nebo s šestadvaceti šéfy dalších států, protože já už do toho беру i Rumunsko a Bulharsko, a s šéfem Evropské komise, že je možné něco vylobbovat. To se skutečně na tom pracuje dlouhé měsíce.

Vzorovou ukázkou té práce byla práce na přípravě Evropské finanční perspektivy, a tu jsme zvládli excelentně. Nejlépe ze všech zemí EU.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Pokud nejsou žádné otázky, tak vám děkujeme za pozornost, a příště nashledanou.

**TISKOVÁ KONFERENCE PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA PŘI
OFICIÁLNÍ NÁVŠTĚVĚ PŘEDSEDY VLÁDY ALBÁNSKÉ REPUBLIKY SALI
BERISHY
(27.3.2006)**

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Pěkné dopoledne, vážené dámy a pánové, vítám vás na tiskové konferenci při příležitosti oficiální návštěvy předsedy vlády Albánské republiky. Vítám předsedu vlády ČR pana Jiřího Paroubka a předsedu vlády Albánské republiky pana Sali Berishu. Panu premiérovi předávám slovo.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Vážené dámy a pánové, je obecně známo, že západní Balkán a Balkán obecně, patří k prioritám české zahraniční politiky, což přirozeně pokrývá i Albánii. Já jsem rád, že v rámci těch osobních kontaktů, které jsem navázal s představiteli velké části, vlastně většiny balkánských zemí, že jsme mohli dnes navázat jednání s panem premiérem Berishou. Chtěl jsem připomenout svoji listopadovou návštěvu v Srbsku, v Černé Hoře, v Kosovu, Bosně-Hercegovině, a v Chorvatsku, nedávnou návštěvu bulharského premiéra v Praze, připravované návštěvy makedonského premiéra, a také rumunského premiéra v Praze. Chtěl bych říci, že dovoz českého zboží do Albánie měl vždy velkou tradici. My jsme se shodli s panem premiérem, že ta současná obchodní výměna, která se pohybuje někde kolem 20 milionů USD, je opravdu prachbídná, že zde existují, kromě možnosti dovozu zboží do Albánie, a nerostných surovin z Albánie do ČR, také velké možnosti dovozu investičních celků pro modernizaci albánského hospodářství, ale třeba také účasti velkých a středních českých stavebních firem na výstavbě albánské ekonomiky. Řekli jsme si s panem premiérem, že pokud po volbách, které budou v naší zemi počátkem června, budu nadále premiérem, že na podzim navštívím Albánii s početnou delegací českých podnikatelů, a budeme hledat konkrétní možnosti spolupráce. Ta frekvence návštěv, o kterých jsem hovořil, ale také ta návštěva pana premiéra Berishy, a eventuálně moje návštěva na podzim, je dána zejména evropskou perspektivou západního Balkánu. A samozřejmě, ČR bude podporovat vstup těchto zemí do EU. My to považujeme za velmi důležité pro tento region, protože motivaci reforem v této části Evropy vidíme právě v její evropské perspektivě. ČR již ratifikovala přístupové smlouvy Bulharska, Rumunska, a takto korektně chce v budoucnu přistupovat také k Albánii. Samozřejmě, my očekáváme, že v dohledné době dojde k podpisu stabilizační a asociační dohody Albánie s EU. Nabídli jsme také určitou pomoc, pokud jde o pokračování reforem, a pokud jde o ten proces přibližování Albánie do EU, např. formou konzultací pracovníků našich ministerstev ve vztahu k albánské straně. Shodli jsme se, že jednání o statutu Kosova byla úspěšně zahájena dvěma setkáními ve Vídni, konstatovali jsme také, že se vedení Kosova podařilo po smrti Ibrahima Rugova provést poměrně rychle personální změny, a já jsem velice ocenil přístup albánské strany, a osobně pana premiéra, k řešení otázky tří zmizelých českých studentů. Albánské úřady po nich intenzivně pátrají, zatím bez výsledků, ale chtěl bych ocenit nasazení a snahu albánské strany, včetně vypsání vysoké odměny na získání informací o tomto případu.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Pan premiér Berisha.

Sali Berisha, předseda vlády Albánské republiky: Nejprve bych chtěl poděkovat panu ministerskému předsedovi Paroubkovi za jeho nabídku, za pozvání, že jsem mohl navštívit vaši přátelskou zem. Já jsem přijel s velkým potěšením do vaší země, která přispívá velkým významem, svojí působností ohledně změny z totalitního režimu do společnosti svobody. ČR je exportérem míru a stability na Balkán. Byl jsem potěšen zájmem ze strany pana ministerského předsedy, a hlavně ČR, že pro ně představuje Balkán cíl. V tomto rámci by chtěla Albánie pokračovat ve vztazích s ČR v otevřené a upřímné diskusi, kterou jsme i my dnes měli. S ministerským předsedou jsme se dohodli, že bychom měli zintenzivnit naši spolupráci i ve všech dalších sférách. Řekli jsme si, že naše politické vztahy by se měly podpořit ekonomickými vztahy. Existuje tradice vztahů mezi našimi zeměmi. Balkán není neznámý pro české obchodní společnosti. V tomto směru Albánie představuje velké reálné možnosti ve sféře energetiky, v turismu, v budování infrastruktury. Ministerský předseda zaručil, že do jeho budoucí návštěvy bude pracovat na vytvoření fóra českých a albánských businessmanů v Albánii. Já bych chtěl ujistit pana ministerského předsedu, a české obchodníky, že kromě všech možností, určitě najdou další plusový faktor v Albánii. Jednoho přítele, který je bude podporovat, a to je albánská vláda. Diskutovali jsme s ministerským předsedou o spolupráci v boji proti organizovanému zločinu, drogovému obchodu, mezinárodnímu terorismu. Chtěli bychom spolupracovat ve vojenské oblasti, a přitom konstatuji, že máme jednu společnou věc. Budeme směřovat ke konkrétním výsledkům. Jsem potěšený a vděčný za podporu, kterou ministerský předseda vyjádřil albánskému přiblížení do NATO a EU. Já si hodně vážím této podpory, a také hodně oceňuji asociační dohodu, tzn. spolupráci v rámci asociační dohody Albánie do EU. Diskutovali jsme o vývoji v regionu. Albánie plně podporuje postoj EU a finského prezidenta Martyho Ahtisáryho, jejich úsilí, snahy k vyřešení posledního, finálního statutu Kosova. Máme přátelské vztahy s Makedonií, Chorvatskem, a jsme připraveni k přátelských vztahům se Srbskem. S panem předsedou Paroubkem jsme diskutovali také o jednom velmi bolestivém tématu. Je to velmi bolestivá událost, nejen pro mě, ale pro každého Albánce, kauza třech pohřešovaných českých studentů, a to je v rozporu s největší albánskou tradicí. Já jsem mluvil s panem předsedou, a chtěl jsem přes něho transmittovat dál rodinám těchto studentů, že albánská vláda pokračuje, a bude pokračovat nadále v mobilizaci všech možností, abychom našli tuto bolestivou pravdu. I když to bude cestou té finanční sumy, a jakékoliv další možnosti, i snahy, aby tato bolestivá pravda, ohledně těchto třech andělů, aby to vyšlo najevo, co nejdříve. Byl jsem potěšen, že ministerský předseda přijal moje pozvání, a věřím, že jeho návštěva bude ukazatelem dalšího přátelského rozvoje vztahů mezi našimi zeměmi. Děkuji.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Také děkuji. Z hlediska času je pouze prostor na jednu otázku. Pan Kovařík.

Redaktor Kovařík, Právo: Chtěl jsem se zeptat obou premiérů, jak si představují budoucnost Kosova?

Sali Berisha, předseda vlády Albánské republiky: Albánská vláda plně podporuje misi prezidenta Ahtisáryho, ale také prohlášení EU, abychom se nevrátili zpátky, abychom nezměnili hranice, a také začlenění Kosova s nějakým sousedním státem. V rámci toho zdůrazňujeme respektování lidských práv všech etnik, nejen albánských, ale i dalších etnik v Kosovu. A také vrácení nazpátek těch

obyvatel, kteří byli mimo území, aby se vrátili zpět do Kosova, do svých domovů. Také podporujeme decentralizaci na základě charty EU, podporujeme dialog Pristina-Bělehrad. Také úctu k vyjádření názorů Kosova tak, aby mohli sami říci, jestli chtějí mluvit o nezávislosti.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já budu velice stručný. Ta jednání o statutu Kosova byla zahájena zatím dvěma úspěšnými setkáními ve Vídni. Věřím, že se podaří najít pro obě strany přijatelná a důstojná východiska. Neviděl bych jako přínosné, kdyby někdo chtěl zasahovat do těch jednání jako „deux ech machina“, zvnějšku. Víím, že úkol pana Achtisáryho je velice složitý, ale my jeho misi podporujeme tak, aby ji mohl dovést do úspěšného konce.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Tak ještě pan Dumbrovský, televize Nova.

Pavel Dumbrovský, televize Nova: Já jsem se chtěl zeptat, pan premiér hovořil o dialogu, ..nesrozumitelné... sudetských Němců, rovněž v dialogu, abyste znovu s nimi o minulosti hovořil. Budete s nimi jednat, nebo ne?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Tak já myslím, že tato otázka sice nepatří na tuto tiskovou konferenci, ale já na ni odpovím tak, jak jsem na ni odpovídal včera ČTK. Myslím, že pro vládu ČR Sudetoněmecké sdružení není žádným partnerem.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Děkuji vám za pozornost, děkuji oběma pánům. Nashledanou.

**TISKOVÁ KONFERENCE PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA A
PŘEDSEDY VLÁDY EGYPTSKÉ ARABSKÉ REPUBLIKY AHMEDA NAZÍFA V
KÁHIŘE
(30.3.2006)**

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, já bych se snažil říci něco zrcadlově podobného v českém jazyce, aby si přišli na své také čeští novináři. Já bych chtěl ocenit tu mimořádnou věcnost a realističnost jednání, které jsem vedl, jak s panem prezidentem Mubarákem, tak s panem ministerským předsedou. U pana prezidenta Mubaraka jsme měli velice věcnou, podrobnou diskusi k závažným otázkám, popsanou prvky a závěry, které budu tlumočit evropským i americkým spojencům. Jak pokud jde o Irák a šítský faktor, tak pokud jde o šítský faktor na Blízkém Východě. Musím říci, že v té realističnosti pohledu jsme si velice blízcí. Byli jsme, tak trochu, vybidnuti, abychom splnili určitou aktivní úlohu ČR, jak ve vztahu k EU, tak vůči USA. Po návratu do vlasti zpracuji memorandum o jednání s panem prezidentem a s panem ministerským předsedou, a rozešlu ho šéfům jednotlivých států EU, a předám jej také americkému velvyslanci. Ta témata, o kterých jsme hovořili, byly volby v Izraeli, vláda Hamásu, Irák, Libanon, Sýrie, úloha EU a USA, mezinárodní terorismus. S panem ministerským předsedou jsme se soustředili na oblast hospodářských vztahů. ČR prodělala, v těch posledních letech, prožila velice bouřlivý hospodářský rozvoj. Je schopna dodávat Egyptu technologie na vynikající, na světové úrovni, a za konkurenceschopné ceny. Hovořili jsme, především, o možnosti spolupráce při dodávkách investičních celků do Egypta, nebo jejich společné výrobě, v rámci společných podniků. Já myslím, že musíme uvažovat také perspektivně, protože Egypt může být nástupištěm pro společné podniky pro celou Afriku. V Egyptě, v současné době, působí 42 vodáren, které dodaly české podniky. My jsme schopni dodávat čistírny odpadních vod, renovovat cukrovary. Jsme schopni dodávat elektrárny, naše firmy jsou také schopny stavět silnice, rekonstruovat železnice. Ale my jsme se shodli, že budeme hledat cestu ke spolupráci, k vytváření společných podniků, protože to, co Egypt potřebuje, jsou pokročilé technologie. Pracovní síly má poměrně dost. Při té podzimní návštěvě pana premiéra jsme se shodli, že uskutečníme tuto návštěvu za účasti ekonomických ministrů obou kabinetů. Kromě toho, abychom spolu hovořili o spolupráci v resortech těchto ministrů, budeme také hovořit o zkušenostech s transformací české ekonomiky, které mohou být využitelné pro egyptskou stranu. Česká ekonomika zažívá velice bouřlivý rozvoj. Za minulý rok tato ekonomika dosáhla růstu 6 %, a počítáme s obdobným růstem, i v těch dalších letech. Věříme, že jsme se opět vrátili tam, kde jsme, možná zbytečně, z těchto trhů před nějakými 15 lety odešli. Chtěl bych také říci, že jsme se dohodli, že v průběhu návštěvy pana premiéra v Praze, uděláme společné fórum egyptsko-českých podnikatelů, a už v září tady bude na návštěvě pan ministr průmyslu s podnikatelskou misí, protože tak trochu činnost té podnikatelské mise jsem dnes znemožnil já, protože s ohledem na vývoj povodňové situaci v mé zemi, se musím vrátit předčasně do vlasti.

Redaktor: Existuje koordinace mezi reformními programy v obou zemích pane premiéra?

Ahmed Nazíf, předseda vlády Egypta: Rozhodně jsme hovořili o tomto aspektu, neboť československá, a posléze česká ekonomika prošla bouřlivým rozvojem, a

vstup ČR do EU, a její současné ekonomické výsledky dokazují, že česká transformace byla správná, a egyptská strana se může mnohé poučit z české transformace. Egyptský ekonomický program a program reforem se vyznačují řadou aspektů, které nacházíme i v českém reformním programu. Ovšem, egyptský reformní program má před sebou ještě velice dlouhou cestu, a je potřeba, aby se spolupráce odvíjela především na úrovni spolupráce mezi institucemi, tzn. tato návštěva a tato tisková konference jsou dokladem, že výměna názorů a informací na reformní programy v obou zemích je možná právě díky našim společným schůzkám našich a vašich kolegů.

Filip Kanda, ČT: Pane premiére, memorandum, které chystáte zveřejnit, co v něm bude? A dá se říci, jestli je třeba bližší vizi arabských států, které vlastně hodlají nadále podporovat ...nesrozumitelné.. i správu Hamásu, nebo je bližší třeba Spojeným státům, které naopak ...nesrozumitelné... Jak se díváte na to, že Amerika a Spojené státy odmítají kontakty s Palestinskou vládou a odmítají i finanční pomoc?

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já bych chtěl především říci k tomu memorandu. To memorandum není určeno ke zveřejnění, a asi ani nebude, protože se spíše bude jednat o důvěrné závěry. Bude se týkat Iráku, nikoliv vztahu Izraele a Palestiny. Pokud jde o Irák a Palestinu, tam jsme se shodli v tom pohledu, který já plně sdílím, že je potřeba nechat oběma těm vládám určitý čas, aby se projevíly. Jak té vládě izraelské, která se v těchto dnech vytváří, tak vládě Hamásu.

Ahmed Nazíf, předseda vlády Egypta: Pokud jde o americko-palestinské vztahy, mohu vám potvrdit, že neustále probíhají konzultace egyptsko-americké, týkající se pomoci a postojů v Palestinské samosprávě. Během posledních konzultací s americkou ministryní zahraničních věcí jsme potvrdili, že je potřeba dát čas, jak palestinské vládě, tak nyní vládě izraelské, aby zformovala svoje stanoviska a svoje postoje k vzájemným izraelsko-palestinským vztahům, a po zformování těchto vlád, bude možné hovořit o dalších cílech a možnosti jejich naplnění. A potvrdili jsme, že do té doby než se skutečně ukáže, jaký bude program, a jaké budou politické cíle obou vlád, není možné připravit palestinský lid o nutnou humanitární podporu, které se mu musí dostat z některé ze stran, ať již z evropské nebo americké. To je to, co jsme zdůraznili americké ministryni zahraničních věcí během její poslední návštěvy Káhiry. Palestinský lid si vybral ve svobodných volbách, není možné trestat Palestince za to, že si takto zvolili v posledních parlamentních volbách. A zdůrazňujeme při každé příležitosti, že základní humanitární pomoc se palestinskému lidu musí dostat pro to, aby byly zachráněny a dodržovány základní lidské hodnoty, a není možné, aby palestinský lid trpěl za to, že dosud není politická reprezentace zformována tak, jak je standardní, řekněme, v jiných částech světa.

Redaktorka: Dotaz v angličtině (nepřekládán).

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Podívejte, já myslím, že z obou stran. To, co je nejvíc potřeba je realismus, a v tuto chvíli určitý klid na zformování izraelské vlády, a pak se uvidí.

Redaktor: Byly dohodnuty nějaké ekonomické projekty v rámci spolupráce mezi vašimi zeměmi?

Ahmed Nazíf, předseda vlády Egypta: My jsme během této návštěvy hovořili, samozřejmě, o obecném rámci ekonomické spolupráce. Shrnuli jsme výsledky fungování podniků českých na egyptském trhu, ale je zde podnikatelská delegace, a jejím cílem je navázat konkrétní ekonomické vztahy. Takže, my jsme nehovořili o konkrétních projektech a jejich smluvním základě.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Faktem je, že se členy té české podnikatelské delegace jsem se sešel, a oni mě už seznámili s některými konkrétními projekty, které tady probíhají, nebo které jsou před uzavřením. Já myslím, že existuje velký prostor pro to, aby se ta obchodní výměna velmi rychle zvyšovala.

Ahmed Nazíf, předseda vlády Egypta: Existují dva významné projekty. Jeden projekt jsou čističky odpadních vod, a druhý projekt je spalování zemědělského odpadu. Tyto dva projekty jsou velice důležité pro egyptský venkov, a jsou nesmírně důležité z hlediska ochrany životního prostředí.

**TISKOVÝ BRIEFING PŘEDSEDY VLÁDY ČR JIŘÍHO PAROUBKA A
MÍSTOPŘEDSEDY EVROPSKÉ KOMISE GÜNTERA VERHEUGENA V
KRAMÁŘOVĚ VILE
(31.3.2006)**

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Pěkné odpoledne, vážené dámy a pánové, vítám vás na společném briefingu předsedy vlády ČR Jiřího Paroubka a místopředsedy Evropské komise pana Güntera Verheugena. Panu premiérovi předávám slovo.

Jiří Paroubek, předseda vlády ČR: Já jsem jednak velice srdečně pana místopředsedu Evropské komise Verheugena přivítal v ČR, protože to je jeho první návštěva tady, po vstupu ČR do EU. Hovořili jsme o výsledcích vstupu ČR do EU. Pan místopředseda zaznamenal pozitiva vývoje ČR, zejména, pokud jde o dynamiku hospodářského vývoje. To je důkaz jednoznačně pozitivního dopadu rozšíření EU, o němž se v Evropě málo mluví. Hovořili jsme o problematice finanční perspektivy. Vývoj vede, podle všeho, k dohodě v Evropském parlamentu, v podobě, která je blízka dohodě Evropské rady z prosince 2005. Pozornost jsme věnovali také směrnici o službách. Ta bude dokončena nejpozději za finského předsednictví, podle textu schváleného v Evropské radě, na základě direktivy, která byla dána v minulém týdnu. Já jsem informoval pana místopředsedu také o své včerejší návštěvě v Egyptě, a o své, poměrně dlouhé debatě s prezidentem Mubarakem, zaměřené na obavy z důsledku eventuálního útoku USA na Irán, dále k problematice vztahů Palestina – Izrael. Hovořili jsme, vrátím se opět k té evropské problematice, o společné energetické politice, jako určité nutnosti. Ta diskuse, která proběhla teď, minulý týden, a v Hampton Court v říjnu minulého roku, byla určitě užitečným počátkem. ČR vyváží elektrickou energii, proto má zájem na liberalizaci energetického trhu v Evropě, což, samozřejmě, může mít určité cenové souvislosti u nás doma, a je nutné to zvážit, a uvést do souladu. Pro ČR debata o té společné energetické politice je velmi důležitá, protože se za ní skrývá řada témat, o kterých nejsme schopni hovořit s takovou efektivitou na národní úrovni, nebo bilaterální úrovni. Mám na mysli třeba jadernou energetiku, protože, my stojíme o to mít velmi dobré vztahy s Rakouskem, a přivítali bychom, kdyby právě takovéto otázky byly řešeny na úrovni EU. Dále jsou to otázky řešení a podpory, a soustředění prostředků do takových projektů, jako je třeba vodíkový motor, vývoj vodíkového motoru v nějaké efektivní podobě, jeho uplatnění v MHD, postupně ve všech členských zemích. To jsou, myslím, efektivní projekty, které je možné rozvíjet právě na úrovni EU, stejně tak, jako vyjednávání s těmi oblastmi, kde jsou soustředěny, odkud odebírá Evropa energetické suroviny. Takže, myslím, že to bylo velice široké spektrum, o kterém jsme hovořili, a myslím, že to bylo užitečné setkání.

Günter Verheugen, místopředseda Evropské komise, zodpovědný za průmysl a podnikání: Chtěl bych jen potvrdit slova, která zde již vyslovil pan premiér, chtěl bych jen dodat pár vět. Evropská komise si velice váží pozitivního ekonomického a politického vývoje, který byl velice konstruktivní, a úlohu, jakou ČR hraje od počátku svého přijetí a svého členství v EU. Toto přijetí se pozitivně odrazilo na veškerých strukturách a institucích v ČR. Evropská komise vidí v ČR silného spojence, a spolupráce s ČR i s jednotlivými ministerstvy a institucemi probíhá na velice dobré úrovni. Druhá, velice důležitá věc, o které jsem se chtěl zmínit, je silný a pozitivní ekonomický vývoj v ČR, který celkově přispívá k ekonomickému vývoji v celé EU.

Tato dynamika není náhoda, není to výsledek jakéhosi přirozeného vývoje, to bych chtěl zdůraznit, ale je zde vidět jasná politická strategie vlády a odráží se v tom i rozhodnutí, jakým způsobem se ČR připravovala na své přijetí do EU, a jakým způsobem se rozhodla plnit podmínky svého členství, a čelit výzvam, které z tohoto členství vyplývají. Makroekonomická strategie také přispěla k tomuto pozitivnímu vývoji, a je velice důležité, že česká vláda trvá na udržování stability a udržitelnosti vývoje, i v makroekonomických podmínkách. Vytvořila se lepší místa, a byl tady také silný ekonomický růst. Země a její ekonomický rozvoj také přispívá k rozvoji jiných členských států. To znamená, že můžeme znovu potvrdit to, co Evropská komise slibovala, byla to tzv. „win-win“ pozice, což znamená vítězná pozice pro státy, které budou vstupovat, ale také pro stávající členské státy, a je zřejmé, že ČR, a také EU, oboustranně těží z tohoto členství ČR v EU. Co se týče ostatních otázek, o kterých jsem se bavil s panem premiérem, tak bylo vidět, že musíme společně podporovat společnou energetickou politiku. Nemůžeme si dovolit luxus mít 25 jednotlivých trhů, nebo strategií v této oblasti, ale musíme spojit své síly, a snažit se o celkovou integraci tohoto trhu, a pomáhat dalšímu technologickému rozvoji v této oblasti a to jak dostatečností energetických zdrojů, tak využitím obnovitelných zdrojů, a bezpečnosti energetických dodávek. A pan premiér se také zmiňoval o své návštěvě Egypta, a sousedních zemí, a bylo velice zajímavé si poslechnout jeho názory, jeho zkušenosti z těchto návštěv, a můžeme se shodnout na tom, že musíme udělat více pro to, abychom zapojili tyto státy do společné sousedské strategie.

Günter Verheugen, místopředseda Evropské komise, zodpovědný za průmysl a podnikání: Mohu odpovědět pouze na jednu otázku, protože musím urychleně odjet. Nemáte na mě dotaz? Děkuji.

Lucie Orgoníková, mluvčí vlády ČR: Děkuji. Pokud nejsou žádné dotazy, tak vám děkujeme za pozornost. Nashledanou.

**MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH
VĚCÍ**

**STANOVISKO MINISTERSTVA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ K AKCI „VLAJKA PRO
TIBET“
(9.3.2006)**

Česká republika vychází z politiky jedné Číny a Tibet vnímá jako součást jejího území. Současně podporuje obnovení dialogu mezi ústřední čínskou vládou a tibetským duchovním vůdcem dalajlámou o poskytnutí širší kulturní autonomie Tibetu.

Česká republika nezpochybňuje čínskou svrchovanost nad Tibetem, přesto je zájem o zachování tibetského kulturního dědictví a o kontakty s dalajlámou považován čínskou stranou za zasahování do vnitřních záležitostí ČLR.

Česká veřejnost dlouhodobě projevuje rostoucí zájem o kulturní a náboženské dědictví Tibetu jako nenahraditelnou součást dědictví světového. Tento zájem je projevem otevřenosti a plurality české společnosti.

Stejně jako v mnoha jiných demokratických zemích světa se i v České republice nevládní organizace zapojují do hnutí na podporu Tibetu (koncerty pro Tibet, vyvěšování tibetských vlajek, kritika čínské okupace Tibetu a eroze národní identity Tibeťanů v důsledku pokračujícího počínšťování Tibetu). Ústřední státní orgány s ohledem na ústavou garantovanou svobodu projevu do těchto iniciativ nezasahují, pokud jejich konáním nedochází k porušování zákona. Ministerstvo zahraničních věcí nemá žádné informace o tom, že by tyto iniciativy měly za cíl narušit územní celistvost Číny.

Samosprávy měst a obcí jsou na státních institucích nezávislé a je na jejich vlastním uvážení, zda se k vyvěšování tibetských vlajek připojí, či nikoliv.

**PROHLÁŠENÍ MZV K REPRESÍM BĚLORUSKÉHO REŽIMU PŘED
PREZIDENTSKÝMI VOLBAMI
(10.3.2006)**

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky vyjadřuje vážné znepokojení nad způsobem, jakým běloruský režim zasahuje proti občanské opozici a s blížícím se termínem prezidentských voleb stupňuje tlak vůči jejím představitelům.

Dne 8. března 2006 byl běloruskou policií zadržen představitel demokratické opozice, předseda Běloruské lidové fronty Vincuk Viačorka, který je rovněž členem tzv. Štábu prezidentského kandidáta sjednocených demokratických sil Běloruska Aljaksandra Milinkeviče. Zadržení se odehrálo po cestě na předvolební shromáždění a postihlo i další čtyři aktivisty. Dne 9. března byl V. Viačorka spolu s ostatními odsouzen za „organizaci nepovoleného shromáždění“ k 15 dnům vězení.

Po nedávných zásazích proti Anatoliji Lebedkovi, Alexandru Kazulinovi je zadržení a odsouzení Vincuka Viačorky dalším v řadě nepřijatelných represivních opatření, jejichž zjevným cílem je zastrašit představitele a přívržence opozice a v předvolebním období fyzicky znemožnit jejich setkávání s občany. Toto jednání běloruských státních orgánů zásadně zpochybňuje demokratickou právoplatnost nadcházejících prezidentských voleb.

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR K VÝSLEDKU PREZIDENTSKÝCH VOLEB V
BĚLORUSKU
(20.3.2006)**

Předvolební kampaň a průběh prezidentských voleb v Bělorusku bohužel potvrdily obavy mezinárodního společenství o jejich regulérnost. Manipulace, svévolné zásahy státní moci do průběhu voleb, nevpuštění zahraničních pozorovatelů a omezování základních práv občanů a kandidátů opozice, na které několikrát v uplynulých dnech upozorňovalo i MZV ČR, odsoudil dnes i Úřad pro demokratické instituce a lidská práva OBSE (ODIHR).

ČR v rámci jednání příslušných orgánů EU bude prosazovat, aby EU k vývoji v Bělorusku přijala zásadní stanovisko. Ministr Svoboda ve svém vystoupení na dnešním jednání ministrů zahraničních věcí EU (GAERC) mj. navrhl, aby kandidát běloruské opozice Milinkevič byl pozván na konci tohoto týdne do Bruselu, kde by se setkal s premiéry a prezidenty států EU během jejich summitu. Svoboda dále podpořil naplnění lednových závěrů GAERC o zavedení restriktivních opatření proti osobám odpovědným za zmanipulování voleb. Případné sankce by však měly zasáhnout pouze konkrétní osoby a instituce, jež jsou nástrojem diktátorského režimu.

MZV oceňuje, že došlo ke sjednocení běloruské opozice, jejíž představitelé i přes vysokou míru osobního rizika nabídli svým spoluobčanům alternativu vůči současnému diktátorskému režimu. MZV vyzývá běloruský režim, aby se zřekl veškerých projevů represe a násilí proti opozičním kandidátům a jejich příznivcům.

MZV hodlá i nadále podporovat úsilí o demokratizaci Běloruska a tamní společnosti. Naším cílem přitom není izolace Běloruska ani jeho obyvatelstva.

**STANOVISKO MZV ČR K PRŮBĚHU UKRAJINSKÝCH PARLAMENTNÍCH
VOLEB
(28.3.2006)**

MZV ČR velmi oceňuje charakter a průběh předvolební kampaně a samotných voleb na Ukrajině. I podle hodnocení pozorovatelů vyslaných mezinárodními organizacemi (OBSE/ODIHR, Rada Evropy), mezi kterými byla i početná skupina českých pozorovatelů, byly volby svobodné a demokratické. Pozitivním signálem je rovněž vysoká volební účast.

MZV ČR je přesvědčeno, že průběh a výsledky parlamentních voleb potvrdily touhu ukrajinských občanů přeměnit svou zemi ve standardní evropskou demokracii, kterou vyjádřili již v průběhu posledních prezidentských voleb koncem roku 2004. ČR plně tento trend podporuje a věří, že se na základě volebních výsledků podaří záhy vytvořit akceschopnou vládu, která bude pokračovat v provádění ekonomických a společenských reforem v zemi. ČR je připravena spolupracovat s novou vládou na dvoustranném základě a také v úsilí o zakotvení evropské perspektivy Ukrajiny.

Obsah:

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY	1
VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY	10
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ	38

Není-li u jednotlivých příspěvků uvedeno jinak, bylo použito informací ze zdrojů ČTK

ISSN 1210-5600

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.
Vydává odbor administrativy a zpracování informací
Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.
Odpovědný redaktor PhDr. Vladimír Chaloupka